

UTENLANDSSTUDENTER
«TAPER» TITUSENER:

Krever ny ordning

Nyhet side 6

VALG I STORBRITANNIA:

Når ikke studentene

Utenriks side 12 til 14

TRONSMO:

«En litt annerledes
bokhandel kan ikke
trumfe et bedre
universitet»

Signe Rosenlund-Hauglid, journalist i Universitas

Kommentar side 2

TØRSTER SEG FØR
FITNESS-KONKURRANSE:

Beinhard definisjonskamp

Kultur side 18 og 19

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 69, utgave 12 | www.universitas.no | onsdag 15. april 2015

NY SENSURORDNING:

Klagerne taper

- 20 ganger større sannsynlighet for nedsatt karakter, viser undersøkelse.
- – Den gamle ordningen var mer studentvennlig, mener professor Tom Christensen (bildet).

Nyhet side 4 og 5

FOTO: ADRIAN NIELSEN

Møt forfatteren
Pål Johan Karlsen

Akademika Blindern onsdag 22. april kl. 12.15.

TA MED
ANNONSEN,
SPAR 44,-

PSYKOLOGI I ET NØTTESKALL
Hvorfor vi er som vi er, og gjør som vi gjør

305,-
349,-

akademika

Oslo kommune
Bystyrets sekretariat

Vil du jobbe som valgmedarbeider?

www.oslo.kommune.no/valg

VALG I OSLO

redaktør: **Geir Molnes**
geir.molnes@universitas.no 993 35 518

redaksjonsleder: **Vilde Sagstad Imeland**
vildesi@universitas.no 993 51 017

fotosjef: **Hans Dalane-Hval**

desksjef: **Marthe Olstad**

nettredaktør: **Petter Fløttum**

magasinredaktør: **Thea Storey Elnan**

MENINGER

Neppe din studentleder

Til helgen skal Norsk studentorganisasjon (NSO) avholde sitt årlige landsmøte. Der skal den nye lederen for studentenes viktigste interesseorganisasjon velges. Lederen for alle landets studenter. «Din» nye leder. En leder med et gigantisk legitimitetsproblem.

Like sikkert som at det avholdes studentvalg hvert år, er det at det store flertallet av studentene gir blaffen i valgene. Det største medlemslaget i NSO er Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo. Der har det nylig vært studentvalg, med en oppslutning på 14 prosent. Når man vet hvor enkelt det er og hvor lite tid det tar å avlegge sin stemme på nett i disse dager, er det et patetisk resultat.

Realistlista ble valgvingeren med 26 prosent av stemmene ved UiO-valget. De skal ha skryt for at de, i motsetning til andre lister, faktisk evner å mobilisere en del av sine kjernevelgere. Men det burde ikke være mulig for en smal liste, som i hovedsak appellerer til studentene ved ett av Universitetets åtte fakulteter, å stikke av med seieren år etter år.

Det er synd at det er slik. For i prinsippet er studentdemokratiet både viktig og nødvendig. Selvfølgelig skal studenter få være med på å bestemme over sin egen hverdag.

Likevel er det ikke til å komme utenom at studentpolitikerne fremstår som en irrelevant gjeng for de aller fleste av studentene de skal representere.

Debattene preges av et byråkratisert språk som er med på å fremmedgjøre studentene. Problemstillingene som tas opp blir ofte vel interne, og studentpolitikerne sliter både med å få gjennomslag, og med å tydeliggjøre seirene i etterkant. Det er ikke mye temperatur å spore i debattene heller. Det bør være et tankekors at ordvekslingen er langt friskere blant slitne og tilårskomne kommunepolitikere enn blant de formodentlig mer hormonelle og vitale studentene. Paternalistiske ordstyrere som griper inn ved den minste antydning til ufine kommentarer er med på å bidra til den trauste debattformen.

Studentpolitikk er, som all annen politikk, like mye en øvelse i å engasjere, som å finne løsninger på spørsmål og problemer. Skal studentlederne nå ut til flere, trengs det mer enn kjedelige og konsensuspregede debatter som går over hodet på den jevne student.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Louise Faldalen Prytz**
l.f.prytz@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Sutring på sosiale medier bør ikke hindre et sterkere universitet

Alle tårene i Tronsmoelva

Kommentar

Signe Rosenlund-Hauglid,
journalist i Universitas

I mars måned fikk Tronsmo Bokhandel sagt opp sin leiekontrakt i lokalene ved Tullinløkka. Årsaken er at byggherren Entra vil rive gården og oppføre et 13 etasjers høybygg som skal romme Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo. Oppsigelsen av Tronsmos leiekontrakt har fyrt opp en rekke Tronsmokunder. Litteraturansvarlig i Dagbladet, Fredrik Wandrup, mener at den som ikke anerkjenner Tronsmo som «verneverdig naturherlighet» begår «kulturell vandalisme» og bør fordømmes på det sterkeste. Tronsmokunde Eyvind Fredriksen spør seg «hvorfor redde kloden hvis man ikke kan ta vare på Tronsmo?»

Samtidig er Det juridiske fakultet i en uholdbar situasjon. I dag er fakultetet spredd på åtte forskjellige steder i byen, og trenger sårt et nytt bygg. Arbeidet med å samle fakultetet har pågått i en årrekke. Slik situasjonen er nå, fremstår Tullinløkka som det eneste reelle alternativet.

I veien for planene står altså Tronsmo. Den lille, uavhengige bokhandelen som sprang frem i 1973, som resultat av et felles engasjement fra venstresiden. Siden den tid har bokhandelen etablert seg som et kulturelt utskudd blant bokhandlene. Mange mennesker har hatt mye glede mellom de sammenklemte seksjonene og bokstablene på Tullinløkka. Det er med andre ord ikke noe galt med Tronsmos tilbud og innbydende shabbylook, men noen få menneskers ønske om en litt annerledes bokhandel kan ikke trumfe behovet for et samlet og forbedret universitet.

«Så lenge dette intellektuelle vannhullet får bestå, ser det ut til at alt annet må vike»

Noe av det første som skjedde etter at avgjørelsen om å kaste Tronsmo Bokhandel på dør var opprettelse av Facebookgruppen; «Vern Tronsmo, stopp Entra fra å rive Tullingården». Gruppen har i skrivende stund 11 346 likerklikk. Selv om Tronsmo er et etablert navn, har en stor del av bevaringsaktivistene trolig bare slengt seg på atter en tråd på sosiale

medier, der en kan føle litt selvtilfredshet over å ha deltatt. Bokhandelen hevder de ikke kan flytte fordi omstillingen blir for stor. De evner ikke å se mulighetene som finnes andre steder, og samtidig kritiserer de Entra for ikke å sette av 20 millioner kroner til et husleiefond, kun for dem. «Husleien

Meninger

Universitas gir deg meninger fra verdens studentaviser

BERGEN

STUDVEST

En stor andel av forskningen som produseres i dag publiseres i ulike tidsskrift. Som regel er dette tidsskrift som er dyre å abonnere på. I dag er det altså slik at forskningen først finansieres av skattekronene når den produseres, så må man betale et tidsskrift penger for å få tilgang på den samme forskningen når den er publisert. Det er flere grunner til at dette er uheldig. For det første må institusjonene betale dobbelt opp for forskningen, først for å produsere den og så for å få tilgang til det ferdige produktet. For det andre blir tilgangen på forskningen begrenset, veldig få privatpersoner har tilgang til tidsskriftene hvor forskningen produseres.

CANBERRA

Inward Bound is a large event involving a considerable budget, neither of which precludes it from being organised by students. However, it is the risky nature of the event itself that demands a higher level of competency and oversight. I am a huge believer in the abilities of students and young people in general but there comes a point where youth and enthusiasm can no longer replace experience, knowledge and professionalism. That point is when 200 odd students are dropped in the middle of nowhere and given coordinates and told start running.

KØBENHAVN

De seneste uger har både jurastuderende og studerende på SCIENCE råbt vagt i gevær, da eftertilmeldingen og muligheden for at bytte valgfag blev afskaffet i fremdriftens navn. Over 100 jurastuderende stod i valgfags-’byttekø’ foran dekanens kontor for at udtrykke deres bekymring over denne beslutning. På SCIENCE blev der indsamlet over 400 underskrifter og afholdt fire stormøder af de studerende.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

kan ta knekken på oss», har Tronsmos styreleder Bjørn Smith-Simonsen uttalt. Hvor blir det da av alle Tronsmo-kundene med smerte i hjertet, som ikke handler nok bøker til at deres elskede butikk kan betale markedspris på leien sin? Kanskje de ligger hjemme og handler, for bøkene finnes jo også på Amazon.

Fredrik Wandrup, litteraturansvarlig i Dagbladet, slapp det følelsesladde innlegget, «Beretningen om et varslet mord», dagen den skjebnetunge avgjørelsen ble tatt. Wandrup beskriver Tronsmo som et intellektuelt vannhull, og argumenterer med at de som foreslår denne rivningen ikke

har peiling på kulturmangfold. Bokhandelen er altså ment for den kulturelle elite. Det at universitetet ønsker å forbedre kvaliteten på både forskning og utdanning ved denne sammenslåingen regnes ikke som et spesielt tungtveiende argument. Universitetet har for øyeblikket ingen bedre alternativer enn høybygget på Tullinløkka. Høybygget kan bedre juristutdanningen betraktelig fordi fakultetet blir en sterkere samlet enhet. Men så lenge dette intellektuelle vannhullet får bestå, ser det ut til at alt annet må vike.

Når forhandlingene pågikk, kom det frem at Tronsmos leieforhold var temmelig gunstig - tatt beliggenheten i

betraktning. Butikken sliter nå med å finne nye lokaler, og det er jo nettopp her problemstillingen ligger, i lokalene. Det er en viss ironi over klagestormens fokus på at de sjarmerende og «retro» omgivelsene blir borte, når den store variasjonen av bøker, som blir brukt som argument, kan oppstå et annet sted. Det intellektuelle vannet fra Tronsmo-vannhull-vannet vil mest sannsynlig finne en annen grop i Oslo by hvor det kan demmes opp. Men det fordrer at noen reiser seg fra sofaen etter å ha klikket «liker», og aktivt gjør noe for butikken de elsker.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Nicolai Woldsdal

Potterfeber: Entusiasme og kreativitet nådde en magisk høyde under NM i Rumpeldunk. Kaptein for NMBU Rumpeldunk, Even Stokke (i grått), fløy høyt for å lure sluffen over St. Olav VGS' defansive mur og gjennom målringen.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: Universitassen

For oppdaterte studentnyheter.

nyhetsredaktør: **Magnus Newth**
mgnewth@universitas.no 404 70 501

NYHET

Manne- og kvinnefall på HiOA

TAR HATTENE OG GÅR: Femten instituttledere på Høgskolen i Oslo og Akershus har åremålsstillinger som går ut til sommeren. Av disse er det under halvparten som har bestemt seg for å søke en periode til, skriver Khrono. To må tenke seg om litt, mens hele seks har fått nok. Den som nærer en drøm om å en dag få bli instituttleder, har med andre ord gode muligheter nå når stillingene lyses ut. Leder Dag Karterud ved Institutt for sykepleie og gammel kjenning av Universitas' dedikerte lesere søker jobben som dekan ved Fakultet for helsefag. Han vil imidlertid se an mulighetene sine her før han utelukker å søke som leder for det sammenslåtte sykepleie-instituttet i Pilestredet og på Kjeller.

Bor gratis med bestefar

SÅ LENGE DE VET Å OPPFØRE SEG: Et aldershjem i den nederlandske byen Deventer gir studenter gratis hybler dersom de er villig til å henge med sine geriatriske naboer, skriver Tv2. Kravet er et minimum av 30 timers hygge med de gamle hver måned. For å holde de eldre med selskap ser studentene for eksempel på tv, eller feirer bursdager med dem. Seks studenter bor, og deler tiden sin med 160 seniorer. Den lukrative ordningen lar studentene komme og gå når de vil, så lenge de ikke forstyrrer de eldre og oppfører seg pent for øvrig. En eldre beboer er særlig fornøyd med ordningen og skryter av dataopplæringen han har fått av en ny, ung venn. Han har lært å bruke både e-post og facebook, noe eventuelle barnebarn sikkert er fornøyd med.

Eksplasjon på Universitetet i Tromsø

IKKE TERROR: Rett før klokken 09.00 fikk politiet de første meldingene om en eksplosjon på Universitetet i Tromsø, skriver VG. Personalet på universitetet skal ha blitt evakuert, men det viste seg å være mest røyk, og allerede etter en drøy time kunne de ansatte gå inn i bygget igjen. Brannvesenet hadde på det tidspunktet foretatt en utluftning av det eksplosjonsrammede bygget og formodentlig vurdert det som rimelig trygt å gå inn igjen. Operasjonsleder Tore Meyer i Troms politidistrikt forteller at det var en eksplosjon i en transformator inne på universitetsområdet, og at dette forårsaket en del røyk.

UNIVERSITAS FOR 23 ÅR SIDEN

Universitas nr. 14, 1992

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Fra 1. juli 1966 innfører Sverige sitt «nye gymnas». Når det gjelder innholdet i undervisningen representerer nyordningen et brudd med svensk og vestlig skoletradisjon. Undervisningen i historie skal således konsentreres nesten utelukkende om tiden etter 1815. Antikkens historie utgår i sin helhet. I komitéutredningen som har passert Riksdagen heter det for faget filosofi at «på grunn av sin store betydning i nåtiden må marxismen under enhver omstendighet gjennomgås». Hverken Platon eller Kant «kan på samme måte ansees obligatoriske».

Universitas nr 7, 1965

Studenter ta

På UiO har blind klagesensur mangedoblet sjansene for å gå ned i karakter, og gjort karaktersystemet mindre forutsigbart.

Blind Sensur

tekst Torgeir G. Mortensen
foto Adrian Nielsen

– Jeg skjønner ikke hvorfor studenter er imot det gamle systemet, det virket jo i studentenes favør, sier Tom Christensen, professor i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo (UiO).

Han har, sammen med Michael Alvarez, førsteamanuensis ved Universitetet i Bergen, sendt et erfaringsnotat til Kunnskapsdepartementet (KD), hvor de presenterer tallene fra klageresultatene ved Institutt for stats-

vitenskap ved UiO.

I notatet hevder de at blind klagesensur går i disfavør for studentene. Kun én prosent av klagenes resulterte i en dårligere karakter i det gamle systemet, der klagesensur fikk vite karakter og begrunnelse fra forrige sensor. I den nye ordningen med blind klagesensur økte denne andelen til 20 prosent.

– Det må være en fordel at den som sensurerer har mest mulig kunnskap om eksamensbesvarelsen. Jeg forstår ikke argumentene mot det gamle systemet. Klagebehandlingen bør være relativt konservativ, ikke preget av usikkerhet og manglende informa-

Blind klagesensur

■ Påbudet om blind klagesensur ble vedtatt i Stortinget, og trådte i kraft 1. august 2014.

■ For lovendringen ble klagesensur praktisert ulikt av utdanningsinstitusjonene. Universitetet i Oslo praktiserte ikke-blind sensur. Det betyr at klagesensorene fikk vite den opprinnelige karakteren, samt studentens begrunnelse for klagen.

■ Klagesensorene får nå ingen informasjon fra de opprinnelige sensorene.

per på blind sensur

Utilfreds sensorhøvdning: Tom Christensen, professor i statsvitenskap ved UiO, misliker klageordningen med blind sensur.

sjon, sier han.

Det er forsket lite på karaktersetting i klagesensur, men en undersøkelse fra 2011, utført av Universitets- og høyskolerådet, fant det samme mønsteret som Christensen og Alvarez. Blind klagesensur øker både andelen som går opp og ned i karakterer etter klage, men andelen som går ned i karakterer øker mest.

Studentvennlig klagesensur

– I det gamle systemet kom tvilen den ‘tiltalte til gode’, det vil si at vi utøvet et rimelig skjønn ut fra forhistorien, og den forhistorien får vi ikke nå, forklarer Christensen.

Professoren, som har 40 års sensorerfaring, kaller ordningen med ikke-blind klagesensur for studentvennlig. Grunnen til at studenter

sjeldnere ble satt ned i karakter før er ifølge Christensen at det før skulle en klart avvikende vurdering til for å endre karakteren, og særlig for å sette karakteren ned.

I notatet til KD skriver han og Alvarez at det er ingen tvil om at blind klagesensur fungerer i studentens disfavør. De mener også at studenters rettssikkerhet ivaretas i mindre grad enn før, fordi innslaget av formalisering og informasjon til klagesensorene svekkes.

Christensen håper klagesyste-

met ved universitetet går tilbake til ikke-blind sensur.

– Som en kollega uttrykte det: enhver klage er som en vanlig forvaltningssak, og i alle enkeltsaker i forvaltningen følger alle saksdokumentene med, så hvorfor de ikke skal følge med i klagesensur er uklart, sier han.

NSO er likevel positive

Det var Norges studentorganisasjon (NSO) som ba om at loven ble endret til at alle universiteter og

høyskoler ble pålagt å innføre blind klagesensur. Bakgrunnen for ønsket er at NSO mener at blind klagesensur er systemet som best sikrer en nøytral vurdering av klagen.

– Målet må være at studenter som mener at besvarelsen er vurdert feil, skal ha en reell ny vurdering, sier Therese Eia Lerøen, fagpolitisk ansvarlig i NSO.

Lerøen sier at tallene er interessante, men at NSO er veldig fornøyd med den nye ordningen.

– Er det problematisk at en interesseorganisasjon for studenter er imot et så studentvennlig system som den ikke-blinde klageordningen?

– Vår intensjon er en rettferdig vurdering, og den politikken ble vedtatt i landsstyret til NSO, med tillitsvalgte fra hele landet representert.

Resultat av blind klagesensur på statsvitenskap

Bedre sensorveiledninger

KD mener det er viktig at utdanningsinstitusjonene følger med på resultatet av klagesensureringen, slik UiO har gjort i sitt erfaringsnotat.

– Hvis det viser seg at det er stort sprik i sensuren ved førstegangssensur og klagesensur, bør utdanningsinstitusjonen vurdere om dette kan forebygges ved å gi bedre veiledning til sensorene, sier avdelingsdirektør Rolf L. Larsen.

Larsen understreker at bedre veiledninger vil sikre likere vurdering av eksamensoppgavene.

– Ikke bare i førstegangs- og klagesensuren, men også mellom ulike sensorer i førstegangssensuren, sier han.

torgeigm@universitas.no

«Jeg forstår ikke argumentene mot det gamle systemet»

Tom Christensen, professor ved UiO

Misfornøyd: ANSA-leder Madeleine Mowinckel i møte med Kunnskapsdepartementet og rådgiver Øystein Holm-Haagensen. Hun vil at de skal oppdatere listene over hvilke eliteskoler som blir sponset.

Taper titusener på KD-somling

«Lista blir vurdert, kanskje ikke med jevne, men med mellomrom»

Alf Rasmussen, direktør ved Senter for internasjonalisering av utdanning

Kunnskapsdepartementet (KD) legger utdaterte rangeringer til grunn når de vurderer tilleggsstipend til eliteuniversiteter i utlandet.

Stipend

tekst Sunniva Skjeggstad
foto Adrian Nielsen

– Om poenget med tilleggsstipendet er å gjøre det enklere for norske studenter å få en topp-utdanning i utlandet må Kunnskapsdepartementet sette seg bedre inn i situasjonen i Storbritannia.

Det sier Brita Bergland, som studerer utviklingsgeografi og politisk økonomi på King's College i London.

Lånekassen gir ekstra stipend til studenter ved de beste universitetene i engelskspråklige land. Men listen over toppuniversitetene som kvalifiserer til tilleggsstipendet i Storbritannia baserer seg på en ranking fra 2008, selv om den siste rankingen kom i 2014.

Klatrer oppover

I 2008 kvalifiserte King's akkurat ikke da de ble rangert som nummer 22 av Storbritannias beste

universiteter. På fem år har de klatret opp til syvende plass.

Både utvekslingsstudenter og studenter som enten skal ta bachelor eller master i utlandet har krav på tilleggsstipendet. Dersom KD hadde oppdatert listen, ville studenter som Brita Bergland fått 66 552 kroner ekstra i tilleggsstipend.

Flere Universiteter utsatt

Også Cardiff University er rammet av KDs utsettelse. De ble rangert som nummer seks i rangeringen fra 2014 og har klatret 16 plasser oppover listen. Studenter som skal begynne på St. Andrews University kan derimot puste lettet ut. De får ett år til med støtte selv om universitetet ikke lenger er blant de tjue beste. De har falt fra 14 plass til 21 plass siden 2008.

– Det gir ingen mening at studenter ved dårligere universiteter får mer støtte enn oss, sier Bergland.

Byråkratisk svikt

Senter for internasjonalisering av utdanning (SIU) har ansvaret for utformingen av tilleggsstipendlisten. Problemet er at listen ikke er oppdatert. Leder for ANSA, Madeleine Mowinckel synes det er for dårlig at SIU ikke oppdaterer listene når det finnes mer oppdaterte utgaver.

– Det er veldig synd at listene ikke gjenspeiler den kvaliteten som er der i dag. Det kom en ny liste for Storbritannia i 2014. Jeg mener denne burde vært gjeldende

fra 2015 heller enn fra 2016. Et annet eksempel er Canada som oppdaterer listene årlig, men SIU benytter fortsatt lister fra flere år tilbake, sier hun.

Direktør Alf Rasmussen, ved SIU, sier at de ikke vil oppdatere listen før de får beskjed om det fra KD.

– Det er Kunnskapsdepartementets liste, og de spør oss om å gjennomgå den, før de legger den til grunn for Lånekassens ordninger. Den blir vurdert, kanskje ikke med jevne, men med mellomrom, sier han.

– Bedre å leve med litt treghet

Statssekretær Bjørn Haugstad i Kunnskapsdepartementet sier det er en treårig syklus for å oppdatere listene.

– Det å plutselig ta bort en skole fra listen vil gi studentene uforutsigbarhet. Jeg vil heller at dette skal være problemstillingen enn det motsatte. Bedre da å leve med litt treghet, sier han.

Kvaliteten er viktig for studenter

ANSA-lederen mener at tilleggsstipendlisten er til for å sørge for at norske ungdommer har mulig-

heten til å studere ved de institusjonene som er best i dag.

– Hvilken kvalitet de forskjellige institusjonene holdt i 2008 er uinteressant for dagens studenter, og det bør være uinteressant for KD, sier hun.

Statssekretæren innrømmer at det kan være bittert for studentene å miste sjansen på så mange tusen rett i lomma, men ber studentene om å ha tålmodighet.

– Vedkommende får tåle å forholde seg til den listen vi har nå. Selvfølgelig kan det være bittert å «tape» over 60 000 kroner, men jeg ser ingen fornuftig ordning som hadde kunnet gjøre prosessen raskere, sier Haugstad.

Krever en ny ordning

Mowinckel foreslår at KD oppdaterer listene årlig.

– Det er ikke så tidskrevende å gjøre slike vurderinger, så de kunne absolutt gjort dette årlig. Hadde de blitt oppdatert hver september kunne de vært gjeldende fra skolestart neste høst, sier hun.

Haugstad er åpen for å vurdere nye forslag.

– Vi er ikke fremmed for å se på om det kan gjøres enklere og raskere, sier han.

Taper penger: Dersom KD hadde oppdatert eliteskolelisten ville Brita Bergland vært 66 552 kroner rikere.

VALG I NORSK STUDENTORGANISASJON: Lerøen mot Aarethun

I helgen skal det avgjøres om det er komitéfavoritten eller lokalutfordreren som sikrer seg ledervervet i NSO.

Landsstyremøte

tekst Agnes Østengen

På fredag begynner Norsk Studentorganisasjons (NSOs) landsmøte. Her skal et nytt arbeidsutvalg og sentralstyre velges.

Det er knyttet særlig spenning til ledervalget, og de to lederkandidatene kommer fra svært forskjellige bakgrunner.

Det er Therese Eia Lerøen fra Høgskolen i Oslo og Akershus som er innstilt av NSOs valgkomité.

Det er imidlertid tatt ut dissens i komitéen. Lerøen er den foretrukne kandidaten blant flertallet, men et mindretall ønsker altså Tommy Aarethun, leder av studentparlamentet ved Universitetet i Bergen som NSOs neste leder.

Ingenting er avgjort

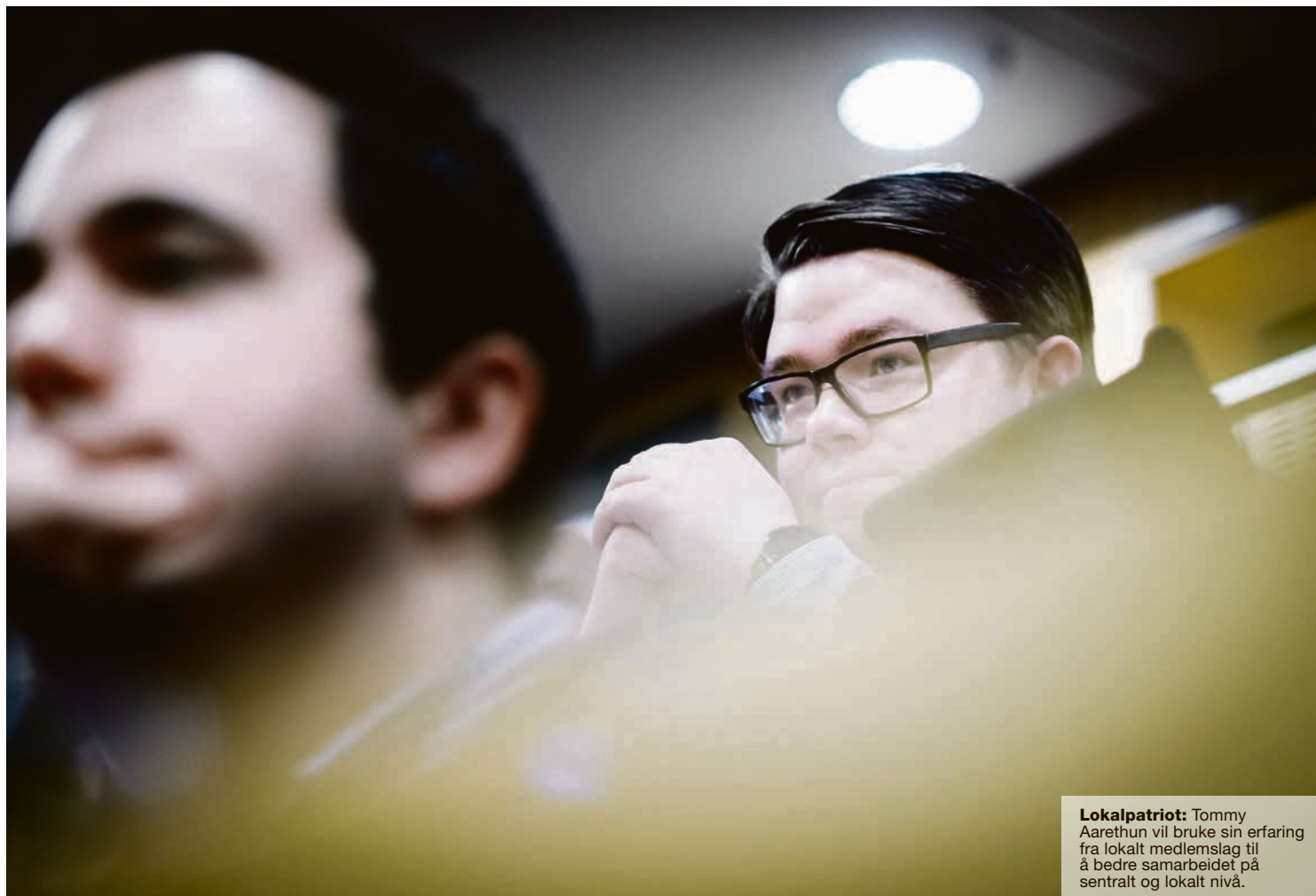
Statsviter og studentpolitikkveteran Aksel Braanen Sterri påpeker at innstillingen med dissens til Lerøen ikke innebærer at slaget er tapt for Aarethun. Han mener valgkomitéens innstillinger til ledervervet ikke har all verdens å si.

– Hvem som vinner ledervalget avhenger av hvilken kandidat som har mest støtte. Det viktigste er å føre en god valgkamp, sier Sterri.

Forskjellig bakgrunn

Lerøen har siden juli 2014 vært fagpolitisk ansvarlig i NSO, og kjenner organisasjonen fra innsiden. Hun mener erfaring internt i NSO styrker henne som lederkandidat.

– Jeg har sittet ett år på fulltid i Arbeidsutvalget, og fire år totalt i NSO. Derfor har jeg god kjenn-

Lokalpatriot: Tommy Aarethun vil bruke sin erfaring fra lokalt medlemslag til å bedre samarbeidet på sentralt og lokalt nivå.

ARKIVFOTO: HANS DALANE-HVAL

skap til organisasjonen sentralt. Jeg har dessuten nær kontakt med mange av NSOs samarbeidspartnerne, sier hun.

Aarethun mener på sin side at en NSO-leder vil dra god nytte av erfaring fra deltakelse i medlemslag, særlig når det kommer til å styrke fellesskapet i NSO.

– Det gir meg innsikt i hvordan organisasjonen oppleves på lokalt nivå. At jeg kommer utenfra innebærer dessuten at jeg har tanker om ting som kan bli bedre, hevder Aarethun.

Viktig med kvinnerepresentasjon

NSO har siden 2010 bare hatt én kvinnelig leder. Lerøen mener det

er viktig å forhindre at NSO blir sett på som en «gutteklubb».

– Jeg mener det er viktig at NSO ikke fremstår som en organisasjon drevet av menn. Allikevel er det ikke på bakgrunn av mitt kjønn at folk skal stemme på meg, men fordi de synes jeg er den beste kandidaten, sier Lerøen.

Kampsaker

Lerøen synes det viktigste for NSO bør være å diskutere studentenes hverdag.

– Jeg har en stor ambisjon om at vi skal snakke om tingene som studenter møter hver dag. Det innebærer undervisnings- og vurderingsformer, tilgang til høyere utdanning, utformingen av

læringsarealer, og hvordan institusjonene legger til rette for å imøtekomme studentenes forventninger til studiene, forteller Lerøen.

Med bakgrunnen fra medlemslag i NSO, går Aarethun til valg på å styrke samarbeidet mellom NSO sentralt og medlemslagene.

– Jeg vil jobbe for et bedre samarbeid mellom medlemslagene og NSO sentralt. Oppfølgingen av medlemslagene er for dårlig fra sentralt hold, sier han.

NSOs framtid

I forbindelse med fusjonene flere utdanningsinstitusjoner skal gjennomgå, må flere av NSOs medlemslag omorganiseres. Dette vil bli en utfordring for NSO, mener Lerøen.

– I dette arbeidet er det viktig at NSO har en rådgivende funksjon overfor medlemslagene, sier hun.

Hun er opptatt av at alle medlemmene skal få muligheten til å ta aktiv del i politikktutformingen.

– NSO skal gjennomgå en omorganisering fra et landsstyre med 44 representanter til et sentralstyre med 13. Da blir det viktig med møteplasser der alle kan påvirke politikken, sier Lerøen.

Mer demokrati

Aarethun ønsker også et NSO der alle medlemmene blir inkludert i diskusjoner. Han er særlig opptatt av at medlemslagene må få en større rolle.

– Medlemslagene bør brukes mer aktivt. Arbeidet med å stoppe skolepenger for internasjonale studenter er et godt eksempel på

Øvrige kandidater:

- Synne Grønvold (Høgskolen i Sør-Trøndelag), enstemmig innstilt av valgkomitéen som nestleder
- Tine Borg (Universitetet i Agder) stiller til valg som nestleder
- Nina Tollehaug (Høgskolen i Sør-Trøndelag), innstilt av valgkomitéen som første fagpolitiske ansvarlig
- Susann Strømsvåg (Universitetet i Bergen), innstilt med dissens av valgkomitéen som andre fagpolitisk ansvarlig
- Amanda Schei (Universitetet i Oslo), mindretallets dissens av valgkomitéen som fagpolitisk ansvarlig
- Jørgen Ringen Andersen (Høgskolen i Oslo og Akershus), enstemmig innstilt av valgkomitéen som velferds- og likestillingspolitisk ansvarlig
- Joanna Antoniak (Høgskolen i Volda), stiller til valg som velferds- og likestillingspolitisk ansvarlig
- Helge Schwitters (Arbeidsutvalget i NSO), enstemmig innstilt av valgkomitéen som internasjonalt ansvarlig
- Øyvind Dammerud (Universitetet i Tromsø), stiller til valg som internasjonalt ansvarlig
- Daniel Hernández Inesta (Universitetet i Stavanger), stiller til valg som internasjonalt ansvarlig

et velfungerende samarbeid mellom NSO sentralt og medlemslagene, sier Aarethun.

amosteng@universitas.no

Insider: Therese Eia Lerøen tror kjennskapen til NSOs innside gir henne en fordel i kampen om ledervervet.

Kvikksølvgutten & Veslemøy
Profesjonell Rølp
Torsdag 16. og 30 april kl. 20.00

Director's cut
Improvisert film og tv på teater
Lørdag 18. april og 2. mai kl. 19.00

GULLREKKA
Fredagsunderholdning
24. april og 8. mai kl. 21.00

Harald Eias eksperimentelle søndagsshow
med gjest Tore Sagen
19. april kl 19.00

Micetro™
av Keith Johnstone. Menn mot mus.
Hver onsdag i april og mai kl. 20.00

Life Game™
av Keith Johnstone
Lørdag 25. april kl. 19.00

Olli Wermaskogs Improvors
Beste vorspiel i byen - OBS: 20 års aldersgrense
Lørdag 18. april og 2. mai kl 22.00

Murder, she Improvised
Improviserte mordmysterier
Fredag 17. april kl 19.00

Teatersport Nasjonal
Vi utfordrer "Bergen micetro" til improkamp
Lørdag 9. mai kl. 19.00

På grensen til sang
Improvisert sangkonkurranse
Lørdag 25. april og 9. mai kl. 22.00

HipHop-historier
Improvisert, hiphop-musikal
Torsdag 23. april og 7. mai kl. 19.00

Society of Strange
Guests with British Weird Tales
Fredag 17. april kl 22.00

Da de møttes
En improvisert kjærlighetskomedie
Fredag 24. april og 8. mai kl 19.00

Teatersport Oslo
Eia, Vikstvedt, Brekke og Harr rir igjen
Torsdag 23. april og 7. mai kl. 21.00

BARNE LØRDAG
Teater- og improlek for barn på lørdager
Les mer på barn.detandreteatret.no

Andre TEATRET
SESONG 8 VÅR 2015!

OSLOS RARESTE TEATER
SVINGER SABELEN IGJEN!

SUITS AN ENGLISH AUDIENCE

Du finner oss på Lilleborg, rett ved Torshov og Sagene. Ivan Bjørndalsgate 9,
Sjekk nettsidene for fullt program, billettbestilling og annet morro.
detandreteatret.no

Oslo kommune

KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

ffuk.no

**NÅ KOSTER
PIZZAEN DET
SAMME SOM DA
SCHNI SCHNA
SCHNAPPI SCHNAPPI
SCHNAPPI SCHNAPP!**

ALLTID 20% STUDENTRABATT PÅ ALT.

GJELDER IKKE ALLEREDE RABATTERTE PRISER.

Stemmer over utmeldingsrett

For valgfrihet: Utmeldingsretten vil være viktig for studentene, mener Amanda Schei, medlem av vedtektskomiteén i NSO.

På helgens landsmøte skal det stemmes over enkeltstudenters rett til å melde seg ut av Norsk studentorganisasjon.

NSO-møte

tekst Andreas Løhren
foto Dorthé Karlsen

– Forslaget mitt vil gi enkeltstudenter mulighet til å melde seg ut av Norsk studentorganisasjon (NSO), sier styremedlem i Den Konservative Studenterforening (DKSF) Marius Myhre.

Han står bak det kontroversielle forslaget som nå er foreslått vedtatt av vedtektskomiteén til NSO. Landsmøtet i helgen bestemmer om det skal vedtas.

Komplisert struktur

De enkelte institusjonenes studentdemokratier melder seg inn eller ut av NSO, og som student underlagt et studentparlament

kan du per i dag ikke melde seg ut individuelt. Universitas har tidligere skrevet om misnøyen enkelte studentpolitikere har hatt til denne ordningen.

– Strukturen i NSO er komplisert. Det er interesseorganisasjon, men fungerer som en paraplyorganisasjon for alle studentorganene, sier Myhre.

Seier

Etter at NSO støttet streiken mot endringer i arbeidsmiljøloven, har de fått kritikk fra høyresiden for ikke å være partipolitisk nøytrale.

– NSO har meninger som ikke alle studenter deler, noe som

«NSO har meninger som ikke alle studenter deler, noe som streiken i vinter er et eksempel på.»

Marius Myhre, styremedlem i DKSF

streiken i vinter er et eksempel på. Derfor bør en kunne reservere seg fra å være representert, forklarer Myhre.

Myhre trekker frem organisasjonsfrihet som et viktig argument og har stor tro på at forslaget vil bli vedtatt.

– Jeg ser på det som en seier at forslaget har blitt innstilt. Det er en fullstendig seier hvis det blir vedtatt, sier han.

Drastisk forslag

– Av alle vedtektsforslagene er det det mest drastiske, sier Amanda Schei som er medlem av vedtektskomiteén i NSO.

Schei mener det er prinsipielt viktig at en selv kan velge hvilken organisasjon en skal være medlem av. Hun påpeker at det kan være flere praktiske grunner til at forslaget ikke vil gå igjennom, men sier spørsmålet er viktig og ikke har blitt tatt opp tidligere.

– Det at studenter ikke har individuell utmeldingsrett er et argument som ofte brukes mot

NSO, sier Schei, som likevel ikke tror forslaget vil gå igjennom.

– Jeg tror ikke det, men det er bra med en diskusjon. Vi vil få frem eventuelle grunner til at en bør beholde vedtektene slik som de er. Hvis det er gode grunner, kan det bli vektlagt, sier hun.

Små konsekvenser

Selv om forslaget skulle gå igjennom, er Myhre klar på at følgene neppe blir dramatiske.

– Jeg tror ikke det blir store konsekvenser. Svært få studenter vet egentlig hva NSO er. I det store og hele vil det meste bli uforandret, her er det prinsippet som er viktig. Og at de som er interessert vil få en mulighet til å melde seg ut, sier Myhre.

Komiteemedlem Schei tror heller ikke på de store forandringene.

– Vi tror at noen få vil melde seg ut, men ikke mange. Det blir studentenes valg om de ønsker å ta fullstendig avstand, sier hun.

Trenger to tredjedels flertall

Leder i NSO Anders Kvernmo Langset forteller at eventuelle konsekvenser av en utmeldingsrett for enkeltstudenter er tydeliggjort i vedtektskomiteéns forslag.

– Det går på representasjon, økonomi og mulighet til å stille til valg, sier han.

Langset har selv ingen formening om forslaget vil gå i gjennom.

– Det blir opp til landsmøtet å avgjøre. Fordi det er en vedtektsendring trenger man et to tredjedels flertall, fastslår Langset.

andreloh@universitas.no

SiO lager perler av svinn

Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus renvasker seg selv når det kommer til matsvinn, og klinker til med gourmetmat laget av datovarer.

Gladsak

tekst Vilde Sagstad Imeland

Univeristas tok i forrige uke sin årlige telefon til matavdelingen ved Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). På agendaen stod et gravejournalistisk forsøk på å finne ut hvor mye matsvinn SiO har, altså hvor mye mat som årlig går i søpla fordi den ikke blir solgt. Da svinnet viste seg å være av en alt for beskjedne art til å

egne seg som noe tabloid oppslag (cirka 1,8 prosent av årlig omsetning), var det til gjengjeld en stolt leder Per Christensen i SiO mat som kunne fortelle oss at tema matkasting sjelden har vært mer tilstede på samskipnadens meny.

Tiltenkt Tank

Den 21. april lanseres nemlig pop-up kafeen «Kutt gourmet». Studenter som med jevne mellomrom frekventerer den såkalte Frederikkebygningen på Blindern campus

har kanskje fått med seg at den trauste og trygge burgerbistroen med navn «Tank» har blitt lagt i ruiner og forvandlet til en byggeplass. Fra asken av det som en gang var arnestedet for seige burgere og piffikrydrede pommes frites, reiser seg nå et duggfriskt konsept som etter det Universitas erfarer er nokså nytt, både i Oslo, og studentmatsammenheng.

– Dette er veldig bra, sier leder Arild Hermstad i Framtiden i våre hender.

Han mener bevissthet rundt matkasting er sårt tiltrengt, og ønsker prosjektet lykke til.

– Av maten vi kjøper på butikken ender vi opp med å kaste én av fem poser. Dette kommer i tillegg til et enormt svinn fra butikkene der vi handler. Matproduksjon har store miljøkonsekvenser som er usynlige for oss forbrukere, og hvis vi skal ta vare på planeten må vi utnytte matkapasiteten bedre.

Pandoras matboks

Med et førstemann-til-mølla-system vil Kutt gourmet hver dag i drøye to uker, som et prøveprosjekt, servere mat laget av råvarer som nærmer seg best før-dato.

Overskuddsvarene skal komme fra SiOs leverandører, og utvalget vil følgelig variere fra dag til dag. Derfor blir det også en overraskelse hva kokkene koker opp av herligheter fra restekjøkkenet. Sultne studenter skal kunne bli mette for 30 kroner, samt muligens en ekstra innsats i form av litt køknuffing. Når det er tomt er det nemlig tomt, forteller prosjektleder Lene Kvale i SiO mat. Som et lite «noko attåt» til kaffen kommer kanskje også snikende en mer eller mindre berettiget følelse av god miljøsamvittighet.

universitas@universitas.no

Deltidsstudent og heltidsforfatter

UKAS STUDENT

tekst Signe Rosenlund-Hauglid
foto Dorthe Karlsen

- HVEM:** Amalie Kasin Lerstang
- AKTUELL MED:** Vant Tarjei Vesaas' debutantpris for romanen *Europa*

Amalie Kasin Lerstang tar pause fra litteraturstudiene for å jobbe med en ny roman. Debuten *Europa* skrev hun på lesesalen.

– Du vant Tarjei Vesaas' debutantpris i år med boken *Europa*, har hverdagen blitt noe annerledes siden?

– Den daglige situasjonen er ikke så annerledes. Jeg sitter jo hjemme eller på kafé eller på kontoret og skriver alene uansett. Men prisen var en stor motivasjon for den romanen jeg driver med nå, også gir jo premiepengene meg mer skrivetid, som jo er superverdifullt.

– Hvordan var det å vinne prisen?

– Akkurat når jeg fikk prisen ble jeg litt forstyrret, tenkte liksom at «the pressure is on», nå må den neste romanen bli dritbra. Jeg har jo alltid forventet det samme av

meg selv, men nå føltes det plutselig som om også andre hadde forventninger til meg som forfatter.

– Hvordan var studietiden på Blindern?

«Da jeg begynte å studere på tekstforfatterlinjen på Westerdals var jeg mer lysten på å jobbe praktisk heller enn teoretisk, men etter tre år med gruppearbeid ønsket jeg å studere litt i fred. Jeg drev med ganske mye annet da jeg var på universitetet, og var kanskje

ikke heltidsstudent.

– Det humanistiske fakultet har rykte på seg for å ha litt bedagelige studenter, merket du noe til det?

– Tja, jeg prøvde å være mega-

– Da jeg begynte å studere på tekstforfatterlinjen på Westerdals var jeg mer lysten på å jobbe praktisk heller enn teoretisk, men etter tre år med gruppearbeid ønsket jeg å studere litt i fred. Jeg drev med ganske mye annet da jeg var på universitetet, og var kanskje

sosial i begynnelsen, men ga det litt opp. Så annet enn tiden jeg brukte i kollokvier, hvor folk virket engasjerte, så la jeg ikke spesielt merke til det. Jeg husker jeg savnet litt debatt i seminarene, alle virket så enige i alt professorene sa. Men jeg har jo ikke dritlang fartstid på universitetet.

– Du sier du drev med mye annet, hva snakker du om da?

– Vi satte opp teater! To fore-

stillinger som het «Godt nytt år» og «Kråll!», den første forestillingen turnerte vi med hjemme i stuene til folk. «Kråll!» foregikk i et basseng. I tillegg var jeg redaktør for tidsskriftet Fanfare, og så skrev jeg.

– Hva har du med deg fra Blindern så langt?

– Det er komisk, jeg bor rett ved universitetsbiblioteket. Så jeg satt der og skrev på *Europa*, det var

lettere å sitte med noe helt eget, som ikke var Blindernrelatert. Studere gjorde jeg hjemme. Det var litt ironisk at det føltes lettere å gjøre det, enn å faktisk studere der jeg skulle, bryte med de stressende rammene. Samtidig var det deilig å gjøre dypdykk i de emnene jeg virkelig interesserte meg for, hvor foreleserne var gode, da kunne jeg lese masse.

universitas@universitas.no

UNIVERSITAS SØKER ANNONSESELGER PÅ DELTID

Liker du å selge? Vil du være med å styrke økonomien til Norges største studentavis, samtidig som du kan tjene på det selv? Søk stillingen som annonseselger hos Universitas!

Vi er ute etter person som liker menneskelig interaksjon, og som aktivt kan innhente annonsemateriell til avisen. Din jobb vil være å bygge opp en egen portefølje samarbeide tett med avisens grafiske avdeling og innhente nye annonsører. Gode salgs- og kommunikasjonsevner kreves, og du må kunne jobbe selvstendig. Utdanning innen salg eller markedsføring er en fordel, men kan erstattes av god driv og erfaring fra lignende arbeid.

Send en kort søknad og CV til:

l.f.prytz@universitas.no,
merk søknaden "Ekstern annonseselger"

Søknadsfrist: **20. april**

Spørsmål rettes annonseansvarlig Geir Dorp, telefon 22 85 32 69
Eller daglig leder Louise Faldalen Prytz, telefon 22 85 33 36

UNIVERSITAS

utenriksredaktør: **Sunniva Skjeggstad**
sunnivrs@universitas.no 922 85 031

UTENRIKS

Småpartienes forbannelse

Utenrikskommentar

Sunniva Skjeggstad,
utenriksredaktør i Universitas

Storbritannia kan ved årets valg oppleve det Norge erfarte i stortingsvalget i 2013. SV gjorde et av sine dårligste valg noensinne, og Miljøpartiet De Grønne kom inn på Stortinget.

Da det liberaldemokratiske partiet gikk inn i regjering med deres konservative storebror i 2010 var det mange som var skeptiske. Koalisjonsregjeringer var ikke vanlig i Storbritannia og partiene var ikke kjent med konsekvensene av brutale forhandlinger. En av deres kampsaker ved sist valg var at studentene ikke skulle måtte betale mer skolepenger. Knappt et halvt år etter at de gikk inn i regjering økte skolepengene til det tredobbelte. Studentene var skuffet, med god grunn. The Liberal Democrats (Liberaldemokratene) hadde heldigvis fire og et halvt år på seg til å komme med et plaster på såret. Dagens valgmålinger viser at såret fortsatt ikke er grodd. For fem år siden ble Liberaldemokratene valgt inn med 23 prosent av stemmene, nå viser valgmålingene at de har sunket til 8 prosent.

Et parti som tjente på SVs slitasje er MDG, som vokste omtrent like mye som SV tapte. The Green Party (De grønne) i Storbritannia kan også komme til å ernære seg på Liberaldemokratenes tapende popularitet, når

velgerne går til urnene om under en måned. Mye tyder på at det er De grønnes intensjon når de har lagt ned mye ressurser i å vinne de yngste velgerne. Et av valgloftene deres er at ingen studenter skal måtte betale skolepenger i Storbritannia. Og det er heller ikke til å stikke under en stol at en stor andel av De grønnes medlemmer er under tretti år.

Skottland har en annen ungdomsmobilisering enn England. Uavhengighetsdiskusjonen ble en vekker for mange, og folkeavstemningen viste at de unge mobiliseres når de har noe å kjempe for. Skolepenger er kanskje ikke engasjerende nok for studenter flest. Et studentfrieri fra De grønne eller fra Liberaldemokratene vil derfor kunne falle for døve ører om de kun lokker med en sak som tidligere har skuffet. De grønne vil imidlertid ha en real sjanse til å overbevise.

Da Liberaldemokratene ga etter for regjeringspartnerens krav om å øke skolepengene gikk studentene ut i gatene. Men selv om studentene springer rundt og holder gatedemonstrasjoner, påvirker ikke det den førende politikken. Studentene demonstrerer ikke lenger, og engasjementet er dalende. Britiske studenter trenger et nytt favorittparti, og Liberaldemokratene er ikke en av dem.

«Dagens valgmålinger viser at såret fortsatt ikke er grodd.»

Få studente

I Storbritannia føler studentene seg oversett og sveket av politikerne. Når valget avvikles er det ventet at under halvparten av de unge vil bruke stemmeretten sin.

Aktivism

tekst Magnus Braaten

Britiske studenter utgjør til sammen en gruppe på over fem millioner mennesker, og dermed nesten ni prosent av befolkningen. Man skulle derfor tro de unge velgerne vil ha en avgjørende stemme når britene går til urnene 7. mai. Slik blir det imidlertid ikke.

Under forrige valg, i 2010, deltok bare 44 prosent av befolkningen mellom 18 og 24 år. Til sammenlikning deltok 65 prosent av jevnaldrende nordmenn under stortingsvalget i 2013. Storbritan-

niaekspert Øivind Bratberg ved Universitetet i Oslo mener politikerne har mislykkes med å imøtekomme britiske studenter krav.

– Distansen mellom studentenes hverdagsliv og den politiske eliten føles veldig stor. Studentene finner rett og slett ikke noen relevans i politikken, sier Bratberg.

Ed Sanderson, politiker i The Liberal Democrats (Liberaldemokratene), er heller ikke særlig imponert over sine kolleger.

– Britiske politikere når ikke ut til studentene, og det er en skam. Å engasjere seg blir ansett som bortkastet tid blant våre unge velgere, forteller han.

Studenter i vippeposisjon

National Union of Students publiserte nylig en rapport som viser at 196 av landets representanter er valgt inn med mindre enn 10 prosent margin. I 191 av disse valgdistriktene er studentene en større del av velgermassen enn det som skal til for å endre resultatet. I samme rapport blir studentenes makt omtalt som «veldig stor». Det mener Bratberg er en pussig påstand.

– De eldre har en høyere valgdeltakelse og er en enda større gruppe. For de store partiene vil det være viktigst å vinne velgerne over 55 år, poengterer han.

Hvorfor politikerne ikke gjør

r stemmer

FOTO: MATT GIBSON

Skuffet: En plakate med påskriften «wanker» viser denne studentens misnøye med Liberaldemokratenes leder, Nick Clegg.

et hardere forsøk på å tilfredsstille begge målgruppene samtidig, er et spørsmål man kan stille seg. Men så enkelt er det ikke, mener Bratberg.

– Studenter er en pressgruppe i likhet med andre pressgrupper. Dersom deres saker skal få gjennomslag, går det på bekostning av andre, sier han.

Sveket av eget parti

Av politikerne Universitas har vært i kontakt med, opplever alle skolepenger som den mest engasjerende saken for britiske studenter. I dag betaler britiske studenter opptil 9000 pund (107 000 kroner) for å studere ett år i Storbritannia. Med en gjennomsnittlig studentinntekt på under halvparten av det vi har i Norge, kan

det med andre ord være tøft å få endene til å møtes. I kampen mot skolepengene har Liberaldemokratene skilt seg ut som det viktigste partiet for studentene.

– Helt siden Labour Party (Arbeiderpartiet) begynte med skolepenger i 1998, har Liberaldemokratene vært studentenes parti, men sånn er det ikke lenger, sier Bratberg.

I 2010 gikk nemlig Liberaldemokratene til valg med et løfte om å fjerne skolepengene. Kravet ble hevdet å være ufravikelig. Partiet gjorde et brakvalg, og sammen med The Conservative and Unionist Party (Det konservative parti) gikk de inn i en koalisjonsregjering. Etter fem år i regjering har skolepengene nå økt fra omkring 3000 til 9000 pund.

Forstår studentfrustrasjonen

Ed Sanderson er Liberaldemokratenes kandidat i regionen Leeds East. Han har full forståelse for at de unge velgerne føler seg sveket.

– Vi brøt løftet vårt. Mange studenter vil nok slite med å stole på oss etter disse årene i regjering, og du kan egentlig ikke klandre dem for det, sier han.

For Sanderson er det likevel viktig å påpeke at hans parti i realiteten ikke hadde noe valg. Den sittende regjeringen er Storbritannias første koalisjonsregjering i fredstid, og den første siden 1922.

– Vi vant ikke valget, og koalisjonsregjeringer er en ny ting for

Saken fortsetter på neste side ►

Melding hjem

Mari Mjaaland,
journalist i Universitas

Lost in transition

Jeg lander på Khartoum International airport halv tre om morgenen, en time og 40 minutter før neste fly skal ta meg videre. Jeg spør en ansatt. *Transit?* Nei, jeg må pent fylle ut ebolaskjema og stille meg i kø. Når jeg forklarer mannen i skranken hva jeg vil, ser han dumt på meg. Tre kvarter senere er jeg samme sted. Jeg krangler, løper, fyller ut skjemaer, men til slutt er nederlaget et faktum. Flyet ruller bortover rullebanen, og jeg står igjen på bakken. Myndighetene vil ha 100 dollar for å slippe meg inn i landet, men fordi det ikke finnes en eneste minibank i hele Khartoum tar de passet mitt i stedet. Beveger du deg bort for reglene vet ikke funksjonæren hva han skal gjøre, og ingen vil stå ansvarlig overfor den autoritære sjefen.

«Jeg må pent fylle ut ebolaskjema og stille meg i kø»

Det finnes ikke

transittrafikk i Sudan, og derfor vet de heller ikke hvordan de skal tilrettelegge for transport mellom ankomst og utfart. Ingen flyselskaper ønsker å benytte Khartoum som knutepunkt. Flyplassen følger ikke de frie markedskrefters logikk, men byråkratiets. Resultatet er et ineffektivt regelverk der prosedyrer trumfer pragmatisme. Sudan er et land preget av konflikter og har vært det i lang tid. FN er ikke fornøyd, og kravene fra dem er mange. For landets stolte ledere er kravene urimelige, og det virker som om de protesterer ved å stikke kjepper i hjulene for vestlige der de kan. Små ting, som lang ventetid på visumsøknader.

I januar bestemte President Omar al-Bashir seg for å kaste ut både FNs utsendte og nødhjelpskoordinatoren, i tillegg til landdirektøren for FNs utviklingsprogram (UNDP). Det har aldri kommet en offisiell

forklaring, men det spekuleres i om det var for å vise styrke før det nært forestående valget. Etter å ha tviholdt på makten siden militærkuppet mot den daværende demokratisk valgte regjeringen i 1989 har al-Bashir kommet i konflikt med Tsjad, Darfur og Sør-Sudan. Han er ettersøkt av den internasjonale straffedomstolen for krigsforbrytelser mot menneskeheten, og går med det inn i historie-boka som den første sittende presidenten det har blitt utstedt arrestordre på. Med en slik leder av landet er det kanskje ikke så rart at flyplassansatte frykter å legge til rette for andre enn sine overordnede i hierarkiet.

Dagen etter, fire timer før flyavgang, møtte jeg igjen opp på flyplassen. Jeg hadde en ambassadeansatt ved min side, hadde fått bekreftet plass

på flyet, og var klar for å bryte meg ut av jernburet. Men det var fortsatt hindre i veien. Etter noen timer med venting fikk jeg beskjed om at jeg måtte vente til neste dag, fordi billetten min var kjøpt før nyttår. Jeg forklarte at jeg skulle videre med et annet fly, og ikke ville kjøpe en tredje billett. De trakk bare lett på skuldrene.

Det løsnet først da jeg truet med at flyselskapet måtte betale 400 dollar for ny billett dagen etter. Ambassaden kjørte flyselskapets representant fra flyplassen til et privat hus, hentet en nøkkel som trengtes for å låse ut et skjema i et annet hus, så de kunne lage en håndskrevet billett for å få meg hjem. Ti minutter før avgang kom de løpende inn på flyplassen med den håndskrevne billetten. Ambassadens mann blunket og nikket,

– Smart miss Mjaaland, money always win.

mari.mjaaland@universitas.no

FOTO: MARI MJAALAND

«Mange studenter vil nok slite med å stole på oss etter disse årene i regjering, og du kan egentlig ikke klandre dem for det.»

Ed Sanderson, Liberaldemokratene

oss. Vi ble derfor overkjørt av de konservative og nødt til å gi opp kampsaken vår, sier parlamentskandidaten.

Tillitsbrudd ødelegger

Skuffelsen over Liberaldemokratene øker selvfølgelig oppslutningen for de øvrige partiene, men mest av alt betyr den enda mindre politisk engasjement blant studentene. De dropper å stemme fordi de føler seg oversett. Politikerne nedprioriterer på sin side studentene fordi de ikke stemmer.

Kyle Thornton, Det konservative partiets kandidat i Glasgow South, sier seg enig i den påstanden. Han påpeker at han selv har

Eks-helt: Politiker Nick Clegg var studentenes mann i 2010. I år holder han taler på pub for å vinne de tilbake.

FOTO: THE LIBERAL DEMOCRATS

besøkt mange universiteter og skoler i kampen om stemmene, men erkjenner at studenter er en vanskelig velgergruppe.

– Det kreves ekstra mye arbeid for å vinne de som i utgangspunktet ikke er så opptatt av politikk,

mener han.

Politikerne er enige om at noe må gjøres for å vekke de unges interesse, og kaller den nåværende situasjonen for en skam. Sanderson og Liberaldemokratene ønsker blant annet å gi 16-åringer

stemmerett.

– Studenter er desillusjonerte i politikken, og orker ikke å sette seg inn i den. Kanskje vil det hjelpe å engasjere dem på et tidligere tidspunkt, foreslår Sanderson.

Det har ikke lyktes Universitas

å komme i kontakt med noen av Arbeiderpartiets kandidater. Partikontoret henviser til deres parti-program, der de blant annet støtter forslaget om å gi 16-åringer stemmerett for å skape engasjement.

utenriks@universitas.no

Fire på plassen

tekst: Ole Heier Engeset og Magnus Braaten
foto: Ole Heier Engeset

- 1. Skal du stemme ved parlamentsvalget?
- 2. Føler du at politikerne nedprioriterer studentene som velgergruppe?
- 3. Hvilken sak er viktigst for deg?

På Aberystwyth University i Wales er studentene tilsynelatende mer engasjerte enn ellers i Storbritannia. Universitas tok en prat med fire tilfeldige studenter.

Andrew Gilbert (22)
Strategiske studier

- 1) Ja.
- 2) Nei, det føler jeg ikke.
- 3) Jeg er nødt til å nevne tre saker: utfordringer i forsvarspolitikken, internasjonal utvikling og bistand, samt nasjonale økonomiske utfordringer.

Lucy Trotter (22)
Antropologi

- 1) Ja.
- 2) Det har jeg ikke tenkt noe særlig på.
- 3) Å holde UKIP unna politikken. (United Kingdom Independence Party, kjent som et euroskeptisk, innvandringskritisk og populistisk parti på høyresiden, red. anm.).

Max Peth (19)
Historie

- 1) Ja.
- 2) De har pleid å gjøre det, men jeg er litt usikker på om de fortsatt gjør det.
- 3) Å unngå privatisering av NHS (National Health Service).

Susana Lampert (24)
Etterretning og strategiske studier

- 1) Ja.
- 2) Nei, det føler jeg ikke. Jeg synes pensjonistene blir prioritert lavere.
- 3) Jeg vil bevare NHS som en nasjonal tjeneste, og unngå private investeringer i helsetjenesten.

debattredaktør: **Torgeir G. Mortensen**
debatt@universitas.no 454 72 320

Frist: **søndag klokka 17**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Pothuer og forbudstanter

« Cannabis blir ikke sterkere. Det er noe som heter syntetisk Cannabis (Spices), og det er DET som er farlig. Vanlig cannabis er selvfølgelig avhengighetsskapende det også, på lik måte som alkohol. Alkohol ødelegger kroppen innvendig, men det gjør ikke cannabis. Tobakken som en bruker sammen med cannabisen er det som skader.. Syntetisk cannabis er dødelig, og det dreper desverre mange mange mennesker, men det er så få som vet om dette, og det er så synd. Jeg bruker ikke cannabis selv, men jeg er fullt vitende om det.. Synd at det ikke blir ordentlig informert om slike ting.

Carina

For-siden har som vanlig slående argumenter. For tiden har vi ett lovlig, skadelig rusmiddel på markedet her til lands. Så la oss for all del tillate ett til, så har vi to! Jeg fatter ikke logikken. Det er bedre med to farlige rusmidler, enn ett? Jo, kjære hasj-tilhenger: det er faktisk veldig skadelig. Det

bør gå varsellamper i hodet ditt når du inntar stoffer som sløver deg. Det betyr at det påvirker hjernekjemi og sentralnervesystem.

Marie

Jeg har merket hva hasj har gjort med meg mentalt, vil advare andre om det. Hold dere lagt unna hasj, jeg vart innlagt på grunn av hasj. Alkohol er også veldig farlig, men ikke på den måten som hasj er psykisk/mentalt. Tenk at du for panikk angst når du sitter hjemme i trygge omgivelser, som jeg fikk et kort tidsbruk av hasj. Jeg brukte 4 år før jeg vart frisk igjen.

Siri

Marie mener at vi har nok problemer med alkohol og at vi ikke trenger flere ulovlige stoffer. Det er jeg egentlig enig i. Det er bare ett problem: teorien virker ikke i praksis.

Det dør tilsammen flere tusen av rusmidler hvert år i Norge selv om stoffene er ulovlig. Forskning viser at vi hadde spart halvparten av disse livene med streng statlig kontroll framfor å avstå totalt fra å regulere ved å gi kriminelle bukta og begge endene.

Pål M. Lykkja

«Det dør tilsammen flere tusen av rusmidler hvert år i Norge, selv om stoffene er ulovlig. Forskning viser at vi hadde spart halvparten av disse livene med streng statlig kontroll framfor å avstå totalt fra å regulere ved å gi kriminelle bukta og begge endene.»

Pål M. Lykkja

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

annenordheim Ut og debattere #trygdekontoet i helga? anbefaler masteroppgava mi om NRKs normalisering av porno i #trekant

11. apr

Opportunistisk selvpromotering

forskningno Nå kan du ta master i ølbrygging på NTNU.

10. apr

Seriose trøndere

AlmChr Hellas er som en blakk student én uke før stipendet kommer og Putin er den fraskilte og distanserte faren som kjøper seg kjærlighet. EU er?

8. apr

Paradise Hotel-deltageren som alltid messer om fellesskapet

stian Brannalarm på studentbyen i natt. Forkulla muffins i aliminiumsfolie utanfor hovuddøra er eit sikkert tegn på at faren snart er over #studentliv

6. apr

Baking på fylla

AxelPax Du vet at studiestøtten er for lav når @Ruter advarer mot lommetyver på Blindern T-banestasjon

28. mar

Den nye ghettoen

Oslopartiet Gratulerer så masse til Grønn Liste for 14% ved valget og fire representanter i Studentparlamentet! Gjør UiO grønnere

27. mar

Grønn storeslem

Angrep er det beste forsvar

Kroppspress

Maria Terese Kittilsen, journalist i Universitas og student ved NIH

Temaet kroppspress skaper utvilsomt debatt. Forhåpentligvis ikke bare mellom studenter på Norges idrettshøgskole (NIH), men også i andre miljøer. Det er en debatt som bør løftes, og Universitas bidratt, blant annet ved undertegnede nyhetskommentar «Usunt kroppspress på Norges Idrettshøgskole», tidligere i vår. Studentstyret ved NIH, med leder Kappelslåen i spissen, hevder likevel at kommentaren ikke bidrar i den faglige og saklige debatten. Det er underlig når studentstyret i den forbindelse får en hel side i Universitas til å drive debatten videre.

«Den stemmen som tør å løfte en debatt ingen andre hittil har våget å ta, blir tråkket på og forsøkt latterliggjort.»

Selv hevdet Kappelslåen i intervju med Universitas i fjor at hun ikke så noe til kroppspress på NIH. Siden arrangerer studentstyret en debatt om kroppspress, men en debatt de kaller «kroppspress + media = et problem?» Debatten omhandlet på ingen måte det som skjer internt på idrettshøgskolen. Og at temaet i det hele tatt kom opp var salens fortjeneste, ikke arrangører eller deltakere. Det ligger en ansvarsfraskrivelse i først å hevde at problemet ikke er der, deretter skyve det vekk fra seg selv, for så å forsvare det og si at vi gjør det vi kan.

Det er åpenbart at det har vært en mangel på forståelse av omfanget på problemet. Det er like åpenbart at studentstyret har vært redde for å snakke om kroppspress, og at de har voktet sine ord og utsagn. Men det er flott at studentstyret og Kappelslåen nå forsøker å forsvare seg, og det er flott at de i Universitas forteller om alt de egentlig gjør helt riktig. Men det er synd at de føler de må gå til angrep, mot Universitas og mot undertegnede forsøk på å løfte en debatt det for mange er skremmende å ta del i, der de svakes stemmer ofte ikke kommer frem i ren frykt for å bli slått ned på. Og det er akkurat det som skjer her. Den stemmen som tør å løfte en debatt ingen andre hittil har våget å ta, blir tråkket på og forsøkt latterliggjort. Kappelslåens innlegg hadde fått frem de samme poengene, og fått vise NIHs gode arbeid, uten å nevne mitt navn elleve ganger.

Det virker som om studentstyret og NIH gjør et tappert forsøk på å snu kappa etter vinden. De snakker om det som passer dem, til den tid som best passer dem, og som kan få dem til å se bra ut. Man må for all del ikke kritisere sin egen skole, det får man inn med teskje fra den dag man starter på NIH, og aller mest hvis man er i studentpolitikken. Men dette handler ikke om å prøve å skade NIH som institusjon, dette handler om å ta vare på studentene. Og ikke minst de stemmene som tør å si at ikke alt er bare greit.

Fiaskovalget er ikke studentenes skyld

Valgoppslutning

Jor Hjulstad Tvedt, Venstrealliansen

Fredag for påske var valgresultatet fra studentvalget ved UiO klart, og oppslutningen var heller begredelig. På tross av iherdig innsats fra listene og Studentparlamentets arbeidsutvalg, endte den opp på 14,46 prosent. For en liste som har et levende, demokratisk folkestyre som visjon, er det vanskelig å kalle det nåværende studentdemokratiet for noe annet enn en farse.

Det må komme en debatt i kjølvannet av valget. Mitt håp er at denne ikke fokuserer for mye på nedgangen fra i fjor. En såpass liten nedgang (1,16 prosentpoeng) kan enkelt tilskrives normal variasjon. Nei, i stedet må man spørre om hvorfor ikke oppslutningen er tre-fire ganger høyere. Hadde det vært snakk om et hvilket som helst annet valg ville det ikke ha vært måte på ramaskrik. Hvordan kan Studentparlamentet, slik det er i dag, hevde at det legitimt representerer UiOs studenter? Jeg tror ikke den jevne student opplever at studentparlamentet gjør det, etter at årets valg resulterte i at en interesseliste for ett fakultet sitter på over en fjerdedel av setene.

«Når de andre barna i barnehagen ikke vil være med på leken, er det faktisk ikke alltid de andre barna det er noe i veien med.»

Når de andre barna i barnehagen ikke vil være med på leken, er det faktisk ikke alltid de andre barna det er noe i veien med. Studentparlamentet må slutte å gjemme seg i sitt hjørne av sandkassa, og drømme tilbake til en tid (som jeg slett ikke er sikker på om noen gang har eksistert), der forrige møtereferat ble flittig debattert på universitetets kafeer, og hvor studentene strømmet til urnene så fort det var valg.

Hva må gjøres? I dag gjør Studentparlamentet en viktig jobb for studentene ved UiO. Men så lenge dette arbeidet ikke formidles eller diskuteres med dem Studentparlamentet er satt til å representere, øker avstanden mellom student og tillitsvalgte. Da må man slutte å kalle studentene uengasjerte, for er det ikke like mye Studentparlamentet som er elitister?

Demokrati er mer enn årlige valg. Vi trenger å skape flere rom for interaksjon mellom parlamentet og studentene. Venstrealliansen vil rive elfenbenstårnet. I året som kommer vil vi jobbe for å flytte politikken ut av møtelokalene, og inn på campus. Det er først da vi kan snakke om et folkestyre. I dag er det faktisk ikke studentene det er noe i veien med – det er Studentparlamentet.

Bør universitetet bli mer nyliberalt?

ARKIVFOTO: HANS DALANE-HVAL

Kronikk

Victor Lund Shammas, stipendiat i sosiologi ved Universitetet i Oslo

Som fast vitenskapelig ansatt ved Universitetet i Oslo er man ikke nødt til å skrive og publisere noe som helst. Dette vil nok fremstå som ganske merkelig for folk som ikke er vant med akademisk sektor – i den virkelige verden forventes det tross alt en viss produksjon for å gjøre seg fortjent til sitt daglige brød. Men ved universitetet sitter flere permanent ansatte og hever sin årlige lønn uten å måtte gjøre stort for den.

Som bevis kan du gå inn på profilene til et knippe professorer ved våre fakulteter og telle antall fagfellekvadrerte publikasjoner siden, la oss si, 1985. Tallet er ofte – men ikke alltid – forstemmende lavt. (Noen har sanket store mengder publikasjonspoeng fordi de har funnet frem til tidsskrifter som er lite bedre enn *vanity presses*, dvs. journaler som publiserer hva det måtte være av innsendt stoff, men som likevel – av mystiske årsaker – er blitt 'godkjent' av forskningsbyråkratiet).

Merkelig nok har myndighetene etablert et enormt komplisert byråkrati som nitid kvantifiserer, sammenligner og rapporterer universitetenes vitenskapelige innsats. Det er noe megalomant over den nyliberale kvantitetsreformen som støpte dette byråkratiet. Alle verdens tidsskrifter og forlag skal samles i en stor database, og de skal deles i én av to kategorier: nivå 1 eller nivå 2. Men det merkelige er ikke trangten til å kvantifisere – den er godt etablert i vestlig modernitet – men snarere fraværet av sanksjoner knyttet til dette voldsomme rapporteringssystemet.

Universitetene må enten kvitte seg med nyliberalismen fullstendig eller bli langt mer nyliberale. Det halvhjertede systemet man har i dag koster mer enn det smaker. Millioner ødsles bort på vurdering og rapportering av publikasjonspoeng, men ordningen gir få av gevinstene vi ble lovet, nemlig effektivitet gjennom insentiver og sanksjoner. To løsninger virker realistiske:

Alternativ 1: Belønne dem som publiserer mye, straffe dem som publiserer lite. Man kan rangere fast ansatte akademikere med regelmessige mellomrom, for eksempel hvert femte år. En komité

kan vurdere hva personen egentlig har brukt det siste halve tiåret på. Alternativkostnader kan beregnes: Hva slags forskning kunne vi fått dersom stillingen var besatt av en annen, eksempelvis fra Utlandet? Man kan gi ansatte en privat finansiell belønning hver gang de publiserer i et (høyt rangert) fagfellekvadrert tidsskrift.

Alternativ 2: Slutte å kvantifisere og måle vitenskapens umålelighet. Sokrates produserte aldri et publikasjonspoeng men overlot grovarbeidet med nedtegnelser til studenten sin, Platon. Nobelprisen vinneren Peter Higgs, som oppdaget Higgs' boson, publiserte ikke noe på årtier. Målingene kastes på historiens skraphaug og man erkjenner at reell innsikt kommer av tålmodig og ofte tilsynelatende ufruktbart arbeid.

«Universitetene må enten kvitte seg med nyliberalismen fullstendig eller bli langt mer nyliberale»

Dagens ordning virker demotiverende på universitetets yngre garde. Universitetet er i dag en aldersdiskriminerende institusjon. Unge og uetablerte akademikere bedømmes for harde livet – nåde den som søker på en doktorgradsstilling eller et postdoktorat uten å ha publisert i et prestisjetungt tidsskrift. Men amanuensisene og professorene kan leve i lykkelig harmoni uten å skrive et ord. Man er ansatt på livstid.

Følgelig oppstår det to skjevheter. Den første er en skjevhet over livsløpet – unge, midlertidig tilsatte akademikere arbeider 12-timers dager for å komme gjennom det nåløyet som er fast ansettelse, men når de først er gjennom kan de senke skuldrene og nyte livets glade dager. Den andre er en skjevhet mellom aldersgruppene: De gamle og hellige får lov til å være i fred på sine kontorer mens de unge og profane piskes stadig hardere til å «kverne ut» artikler.

New Public Management er en måte å drive statlige virksomheter som vokste frem på 1990-tallet. Staten var et rede for ineffektivitet sammenlignet med en strømlinjeformet privat sektor som stadig ble trimmet ned av prisbevisste aksjonærer og kostnadssensitive ledere, mente de nye forvaltningsprofetene. New Public Management har fått stort gjennomslag i Norge. Hjemmesykepleiere må produsere hjemmebesøk. Psykologer må produsere terapitimer. Lærere må reproducere læreplaner. Fengsler må produsere fengselsdøgn. Universitetene, på sin side, *fabrikkerer* studenter og publikasjoner. Uten studenter og utgivelser tappes fakultetene for penger fra departementet. Problemet er at dette ikke har så mye å si for den enkelte amanuensis eller professor som, når det kommer til stykket, er ansatt på permanent basis. Insentivet er fullt ut kollektivt og treffer dermed ikke sitt tilsiktede, nemlig *den enkelte forsker*.

Det kan tenkes at noen forskere er ekstra sensitive for måleinstrumenter uten tilhørende sanksjonering, altså at de føler seg overvåket av publikasjonspoengene og dermed kjenner seg kallet til å publisere mer enn de ellers ville gjort. Andre tar til seg disiplineringsen av den *kollektive* institusjonen og lar det påvirke sitt *individuelle* arbeid slik at de skriver mer. Men vi må anta at denne samvittighetsfølelsen er ujevnt fordelt. Effekten er sannsynligvis mindre enn jaget etter prestisje, som gjerne blir presset frem av en følelse av at man konkurrerer med hele verdens forskerbefolkning.

Det fantastiske med forskere er at man kan få dem til å arbeide 12-timersdager med relativt beskjedne premier – noen godord fra kollegiet, litt applaus etter en TV-opptreden, navnet sitt i tidsskriftets årlige takkeliste til eksterne fagfeller. Glansbilder og knappenåler, altså.

Ingen er imidlertid tjent med en halvhjertet New Public Management. Dagens ordning gir få av de angivelige fordelene ved kvantifisering og rapportering. Snarere tvert imot. Insentivordningen fører til skyhøye driftskostnader og administrativt merarbeid, en skjevhet langs generasjonslinjer i det akademiske fellesskapet, og en degenerert tidsskriftjungel med så alt for mye nonsensisk streben etter å klemme ut nok en liten artikkel blottet for innsikter. Universitetet må enten kvitte seg med nyliberalismen fullstendig eller ta skrittet fullt ut og bli enda mer nyliberalt.

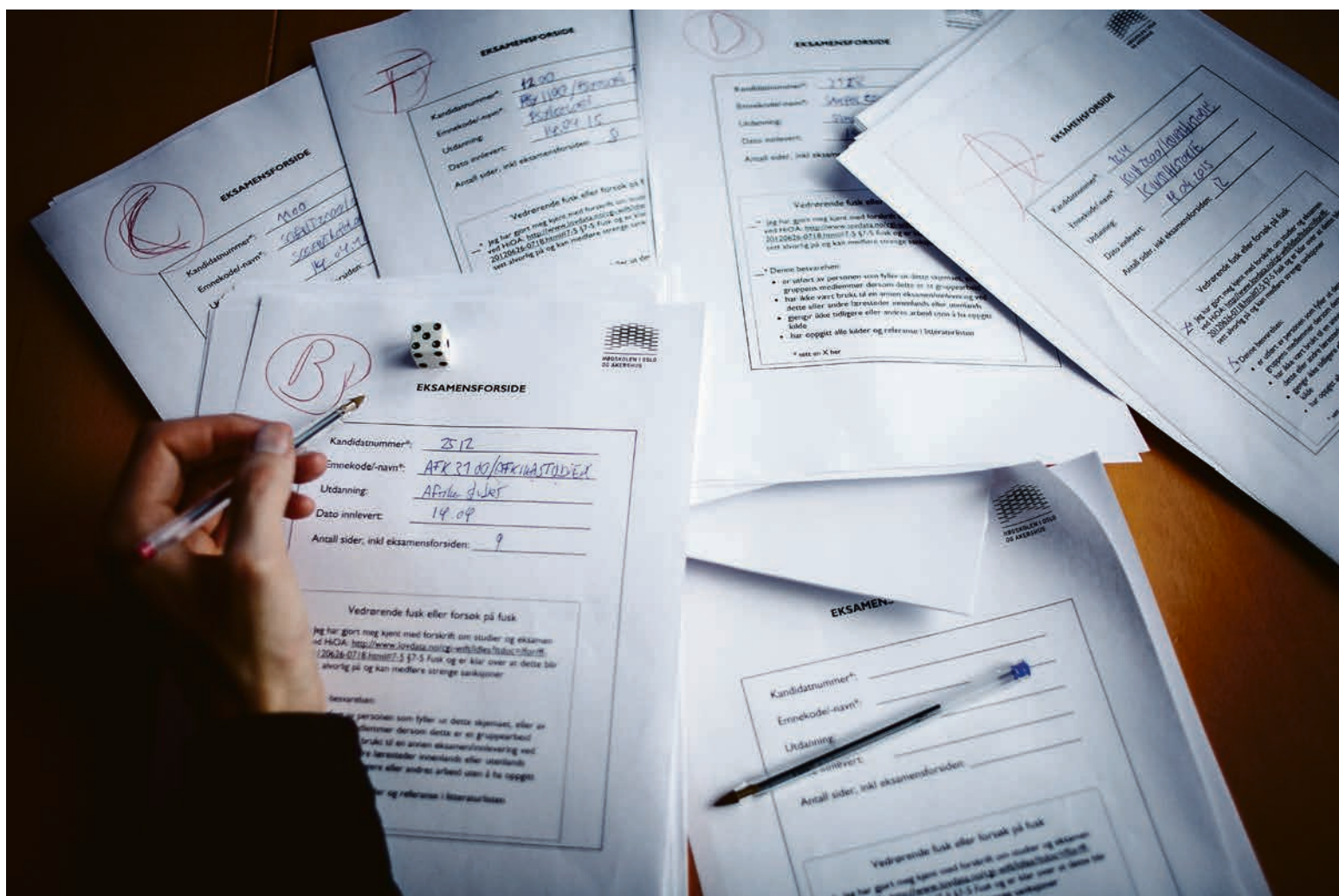

FOTO: DORTHE KARLSEN

Å klage på en eksamenskarakter har blitt som å dra på bingo. Når skal vi studenter stoppe å finne oss i at sensorer enten har for liten kompetanse eller triller terning hver gang de sensurerer eksamensoppgaver?

Eksamenssensorer på bingokveld

Kronikk

Adrian Richvoldsen,
student ved Markedshøyskolen

Den 4. desember fikk min gruppe tilbake karakteren på vår gruppeeksamen i Metode II: Markedsundersøkelser. Vi hadde sparret med flere andre grupper i løpet av oppgaveskrivingsperioden, og ble dermed skuffet da vi mottok karakteren D. Vi valgte å klage på karakteren, og begrunnet klagen med en saklig tekst om hvorfor vi mente vi burde oppnådd bedre karakter. Det skulle vi aldri gjort.

I kjølvannet av Universitas' sak om hvordan karakteren varierer etter å ha klaget, ønsker jeg å ta et oppgjør med eksamenssensurene. Da min gruppe og jeg fikk tilbake klagen fra eksamenskontoret hadde vi gått fra karakter D til karakter F. Ikke nødvendigvis skandale i seg selv, men etter at vi sammenlignet vår oppgave med flere medstudenter som hadde fått tildelt karakter B og C, og sett at forskjellene ikke var så store, ønsket vi en form for tilbakemelding.

Gjennom et stortingsvedtak er det bestemt at klagekommisjonen ikke kjenner den opprinnelige karakteren eller sensor. Dermed starter man med blanke ark om man klager, såkalt blind sensur. Det er en ordning jeg synes er helt rettferdig. Men det absolutt viktigste kriteriet med denne ordningen, er at de ulike sensorene ser etter det samme når de sensurerer, og ikke har et sprik på både to, tre og fire karakter. Dermed må det være lov å være kritisk til sensorveiledningen til de ulike sensorene som vurderer hver oppgave ved en klage. Når det skiller tre karakterer på en bacheloroppgavesensur, er det på tide å stille spørsmålstegn ved sensorene som vurderer oppgaven.

Videre tok min gruppe og jeg etter hvert kontakt med foreleseren vår i det aktuelle emnet. Etter mail-

utveksling hvor vi egentlig ikke fikk noe svar på om sensorer faktisk har en veiledning å gå etter, fikk vi forklart hvordan fremgangsmåten til en sensor fungerer. Responsen fra vår foreleser var overraskende:

«**Årsaken er** at de fleste sensorer begynner på en A og går nedover skalaen etterhvert som det dukker opp ting som det er nødvendig å trekke ned for.»

Etter at foreleser omsider kom frem til at de faktisk har en sensorveiledning, forklarer hun at «de fleste sensorer» begynner på karakter A og går nedover når de sensurerer en oppgave. Det i seg selv er vel grunn til å sette spørsmålstegn ved en eventuell sensorveiledning. At fremgangsmåten er at man egentlig ikke setter fokus på det positive med oppgaven, men heller fokuserer på å oppdage det negative, er noe jeg finner merkelig.

«Det settes krav til oss studenter både faglig og økonomisk, nå er det på tide å snu mynten og sette krav til de ulike eksamenssensorene rundt om på de ulike høyskolene og universitetene»

Et annet funn vi gjorde i mailutvekslingen, er at sensor ved førstegangssensur har dårligere tid til å sensurere hver oppgave enn andregangssensur og at det dermed blir funnet flere feil i en sensur ved en eventuell klage. Videre får vi likevel forklart dette: «Min erfaring etter mange år som sensor både hos oss og andre steder er at det er svært sjelden at sensorer er i tvil om karakteren, uenig eller setter feil karakter». På bakgrunn av samtaler med medstudenter og nevnte artikler i denne kronikken, er vel påstanden om at sensorer «svært sjelden er uenig eller setter feil karakter» ikke spesielt legitim. Å gå fra D til F, B til F eller D til A, betyr at sensorene tvert i mot er svært uenige om karakteren. Hvordan

kan én bedømme en oppgave til karakter B og en annen vurdere samme arbeid til karakter F?

Dersom mitt tilfelle hadde vært et enkelttilfelle, ville saken stilt seg annerledes. Men etter å ha snakket med flere medstudenter som har opplevd lignende, og lest de nevnte artiklene ovenfor, må det være lov å stille spørsmålstegn og sette krav. Skal man godta at det er et så enormt stort sprik mellom to sensorer?

Jeg betaler godt og vel 30.000 kroner for hvert semester. Det er 7500 kroner per måned. Da forventer jeg at jeg eksamensbesvarelsene jeg leverer – som i neste omgang bestemmer om jeg får en bachelorgrad eller ikke – ikke skal være en tilfeldig tallsetting av sensorer på min skole fordi de er for sløve eller har for dårlig tid. Det settes krav til oss studenter både faglig og økonomisk, nå er det på tide å snu mynten å starte å sette krav til de ulike eksamenssensorene rundt om på de ulike høyskolene og universitetene.

Dette er ikke ment som sutring fordi jeg personlig ble offer for bingosensur. Jeg har betalt mitt kontinuasjonsskolegebyr og tatt kontinuasjonseksamen. Så får jeg vente og se. Om sensoren jeg får tildelt enten har for dårlig tid eller er

for sløv til å gå gjennom oppgaven min nøyte.

Får jeg en ufortjent A vil jeg være like bekymret. Jeg ønsker ikke å bli uteksaminert fra Markedshøyskolen og ikke være sikker på om jeg egentlig er klar for arbeidslivet fordi karakterene jeg har fått har mistet sin troverdighet.

Kunnskapsdepartementet, på tide å våkne. Jeg sitter igjen med et lån på mangfoldige hundretusen etter endt bachelor. Da fortjener jeg og mine medstudenter et rettferdig karaktersystem. Å være «uheldig med sensor» har blitt dagligtale blant studenter. Det skal det ikke være.

kulturredaktør: **Julie Kalager**
julika@universitas.no 926 29 873

reportasjeredaktør: **Ingrid Gipling**
i.e.gipling@universitas.no 481 05 754

KULTUR

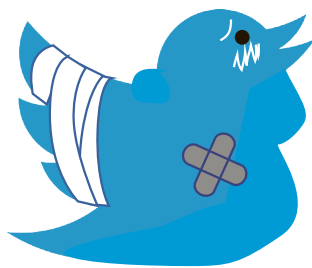
Survival of the fattest

BACON OG SMARTTELEFON:

I det sosiale hierarkiet vi til enhver tid befinner oss, medvirker alle livets hendelser og faser til hvor på rangstigen vi står. Nå har et nytt forskningsprosjekt undersøkt hvilken status ulike sykdommer har i Norge. Her finner vi hjerteinfarkt på toppen av prestisjefylte sykdommer.

Sykdommen kommer ofte som et resultat av vestens fråtseri, men er li-

kevel den vi har mest sympati for. Pådrar du deg hjerteinfarkt, har du altså fått deg en høystatussykdom. De med kronisk sykdom ligger og vaker på bunn med lite prestisje, forståelig nok. Undersøkelsen avdekker også at det er mer prestisjefullt å ha astma enn AIDS eller Huntingtons sykdom (!). I tillegg går det rykter om at twitter er den nye veien inn i eliten for folk flest. Å twitre om hjerteinfarktett sitt

kan altså synes som den mest effektive måten å oppnå høy sosial status i dagens Norge.

Bygger seg til t

Konkurranselkar: Dina Diep Hoang (19) skal stille i grenen Bikini Fitness. Dommerne skal vurdere hår og skjønnhet samt utøverens individuelle fremføring på scenen inkludert selvtillit, utstråling, eleganse og ynde.

Fitness blir stadig mer populært, men dopingtestene uteblir fra konkurransene.

Trening

tekst Nina Sofie Pedersen
foto Nicolay Woldsdal

En svær fyr slenger fra seg kal-kunpålegget på bordet foran oss og brummer litt for å indikere at vi sitter på plassen hans i den slitne skinnsofaen på 24Fitness på Karl Johan.

– Det er her alle de kjente utøverne trener når de er i byen, forteller datateknologistudent Eivind Slaatto (20) og rusler innover i lokalet. Mange har trent her før ham og flere ser det ut til å bli.

Fitnesskonkurransen «Oslo Gran Prix» ble avholdt i Oslo Konserthus lørdag. Med 285 deltakere er årets konkurranse større enn noen gang før.

Rekordmange deltakere

Mange assosierer kroppsbygging og fitness med bulende muskler, men størst er ikke nødvendigvis

best lenger.

– Grenene Bikini Fitness og Men's Physique er blitt spesielt populære, mens det har vært en nedgang i tradisjonell kroppsbygging, forteller styremedlem i Norges kroppsbygger- og fitnessforbund (NKF) Nadia Isabella Pettersen.

Selvrealisering

Gunnar Breivik, idrettssosiolog og professor ved Norges Idrettshøgskole, mener fremveksten av de kommersielle treningssentrene på åttitallet har vært avgjørende for fitnessgrenens økende popularitet.

– Styrketrening stod sentralt og speilene på sentrene lot folk speile sine egne kropper. Mange flere ønsket å se bra ut, sier Breivik.

Han mener tendensen har blitt forsterket av en individualistisk og selvrealiserende kultur.

– Vi definerer selv våre liv, hvordan vi vil se ut, og vi konkurrerer om popularitet, sier han, og tilføyer at det å ha en bra kropp og et bra utseende en del av å konkurrere om å være vellykket.

Kroppsbygging:

- Kroppsbygging (bodybuilding) er å trene og bygge opp ulike muskelgrupper i kroppen for å oppnå et resultat hvor musklene blir betraktelig større og sterkere. Mennesker som driver med kroppsbygging på profesjonelt plan kalles kroppsbyggere eller bodybuildere.
- Bikini Fitness ble introdusert i 2011. I denne grenen skal utøveren ha en velbalansert og godt proporsjonelt kropp med fine linjer. Intense treningsøkter med vekter og harde, definerte muskler er ikke nødvendighet i grenen.
- Men's Physique ble introdusert i 2012. Grenen er ment for utøvere som trener med vekter og holder seg i form, men foretrekker å utvikle en fysikk med mindre muskelmasse.

kilde: Norges kroppsbyggers- og fitnessforbund, treningsforum.no

Ren trening

Speilet står også i sentrum på 24Fitness.

– Posingstrening er en viktig del av arbeidet vårt. Jeg har alltid vært redd for å gå på scenen, men du øver mye, så det blir det naturlig, sier BI-student Magne Tronrud (21).

– Her kan man gå rundt naken om man vil, sier Slaatto litt tøysete.

Til tross for den tilsynelatende utviklingen mot et mindre fokus på store muskler, er treningssenteret likevel dekorert med plakater av nåværende og tidligere «store» helter, og Schwarzeneggers monstermuskler er en fremtredende påminnelse om at doping fremdeles er et spørsmål miljøet må forholde seg til.

– Det er mye urenheter i vanlig kroppsbygging, forteller BI-

Håp for humaniora

ØLMESTER: En horde av studenter og unge over det ganske land har de siste årene brygget eget øl i kjelleren. Utstyrt med skjegg og ruteskjorte har disse eh... «ildsjelene» prakket på sine venner en tjukk suppe øl med altfor lite kullsyre, eller hengt på Crowbar i Torggata mens de maste om humle. Kanskje er det dette humaniorastudentene har holdt på med i stedet for studier. Uansett, det

er lysere tider i vente både for late studenter og andre «entusiaster» når NTNU nå starter en ny mastergrad i ølbrygging. Her kan du på statens regning lære deg å brygge, analysere og sikkert drikke øl. Med eget bryggeri i kjelleren slenger NTNU seg på trenden (fem år for sent). Dermed kan kanskje også tidligere humaniorastudenter få relevant jobb.

tørst	slave	,	revisjon
ikke	si	romantikk	
ingen	kapital	avvik	
bygg	e t	selvopptatt	dekadent imperium
Tyskland			
fyrtårn	sjåvinist		
het	mun	pen	mus
Klassekampen			

Ukas dikt

«Kjøleskapspoesi»
av Ukjent dikter

Send inn ditt dikt til universitas@universitas.no

Oppps

student Magne Tronrud (21), og sikter til bruken av ulovlige dopingmidler.

– For meg er det viktig å få frem at det jeg gjør er hundre prosent naturlig. Det er vanskelig for meg å stille i en stor body building-klasse, og derfor valgte jeg en klasse som Men's Physique, der den målsettingen er mulig for meg, sier Tronrud.

Dopingfri

Jørgen Kvam skriver bloggen dopingfri.no for å fremme «ren» trening. Han mener den tradisjonelle kroppsbyggingens enorme fokus på å være «stor» gjør det umulig å hevde seg uten bruk av dopingmidler. Likevel mener han at man har en vei å gå for å gjøre kroppsbyggings- og fitnessmiljøet dopingfritt.

– Det er en uoversiktlig konkurransegren og jeg tror det fremdeles gjenstår mye for å rydde opp i miljøet, sier han.

Først i juli 2013 ble doping ulovlig. Endringer i legemiddeloven gjør at det nå er forbudt å kjøpe og bruke anabole steroider.

Tester ikke deltakerne

Styremedlem Pettersen i Norges kroppsbygger- og fitnessforbund sier at dårlig økonomi er grunnen til at man fremdeles ikke tester deltakerne på konkurransene i Norge, slik man gjør internasjonalt.

– Vi er i dialog med Antidoping Norge for å få til et fremtidig samarbeid om å jobbe mot en renere sport, sier Pettersen.

Også Slaatto mener det er behov for dopingtester i fitnesskonkurranser i Norge.

– Akkurat som i alle andre sporter, er det nødvendig for å konkurrere på likt grunnlag og legger til at han også tror dopingtester ville hjulpet på sportens rykte.

Pettersen, som i helgen var med å arrangere Oslo Grand Prix, trekker frem grenen Bikini Fitness som spesielt populær, noe som tyder på at sporten ikke lenger er like mannsdominert.

Dina Diep Hoang (19) er en av et økende antall jenter som konkurrerer i denne øvelsen. Hun har lagt om hverdagen og har trent

hardt siden november for å delta i Oslo Grand Prix i helgen.

Iført høye hæler og todelt bikini vurderes jentene i grenen Bikini Fitness på følgende kriterier: «Et godt proporsjonert, sunt og tiltrekkende utseende lik det som ses hos modeller.»

Dina er forberedt på dette og nøler ikke med å demonstrere konkurransepositurene. Flere måneder med diett og mye trening tar på.

– Vi spiser mindre og mindre nærmere konkurransen, og jeg har aldri metthetsfølelse. Nå føler jeg meg veldig daff og sliten, men gleder meg veldig til å konkurrere i helgen, sier hun.

Hardt arbeid

– Når det nærmer seg konkurranse synker energinivået, og du kjenner det veldig på kroppen, begynner å bli sliten og glemmer fort, forteller Magne. I fitnessmiljøet kaller de det «brokkolihode». –Det kan være ugunstig i studiesammenheng, innrømmer han.

Slaatto forteller også at det er vanskelig å kombinere fitnessstrening og diett med studier. Han studerer anvendt datateknologi ved Høgskolen i Oslo og Akershus.

– Det er tøffere enn jeg trodde, og det har helt klart gått ut over studiene.

Sceneopptreden

Etter flere måneder med diett, er målet å nå formtoppen når konkurransen avholdes. For å hevde seg i konkurransen må muskulaturkonturene være markert. Utøverne må redusere fettprosenten radikalt og bli kvitt mesteparten av vannet i kroppen.

– Vi trapper ned væskeinntaket og har helt vannkutt den siste dagen. Vi drikker også litt vodka for å få vekk det siste av underhudsvæske, sier Slaatto.

For å få forsterke muskelkonturene smører de seg inn med en selvbruning før konkurranse. –Du skal skinne før du går på scena, forteller Eivind. – Med glaze får du inntrykk av at vi kommer dryppende opp av vannet, eller skinner som diamanter, avslutter han og ler.

ninped@universitas.no

«Vi trapper ned væskeinntaket og har helt vannkutt den siste dagen og drikker også litt vodka for å få vekk det siste av underhudsvæske»

Eivind Slaatto, kroppsbygger

Nær målet: Etter flere uker med diett og mye trening, skal Eivind Slaatto vise resultatene på scenen i kroppsbygger-og fitnesskonkurransen Oslo Grand Prix. Poseringstrening er en viktig del av forberedelsene. Her på treningssenteret 24Fitness.

MIN STUDIETID

tekst: Signe Rosenlund-Hauglid
foto: Nicolai Woldsdal

HVEM:	Hanne Tømte
STUDESTE:	Russisk ved Universitetet i Oslo, Regi i St. Petersburg.
NÅR:	1991–1998
AKTUELL SOM:	Sjef for Nationaltheatret

Kjempet seg gjennom elitekulturen

Hanne Tømte sitter i en stor kontorstol bak en overfylt pult. Hun tar brillene ned fra håret og myser gjennom dem ut i det solfylte kontoret på Nationaltheatret.

Tømte gikk på Oslo Katedral-skole, også kjent som «Katta». At hun senere skulle ende opp i St. Petersburg, var ikke tilfeldig.

– Jeg hadde en fantastisk russisklærer, som ga meg en mer smak på det russiske språket, forteller Tømte. Som skolelei ble hun, siste året på Katedralskolen, så engasjert i russerevyen at hun trodde hun skulle stryke på videregående. For sikkerhets

«For en lat person som meg ble det et sjokk»

skyld søkte hun seg til Romerike folkehøgskole.

– Så klarte jeg å skrangle meg gjennom likevel. Folkehøgskolen var et bra år sosialt, også brukte jeg mye tid på å spille dverg inni en gymsal, sier hun og ler.

Etter hun ble ferdig med folkehøgskolen i 1989, søkte hun regi ved Teaterhøgskolen, men kom ikke inn. Derfor begynte Tømte på russisk på Universitetet i Oslo.

– Studietiden fylte jeg med både russisk, og med jobb som bud ved Oslo Nye teater. Det var jo i teateret hun skulle ende opp, mente den unge regissørspiren.

Blindernlivet var ikke det Tømte hadde sett for seg.

– Jeg vil ikke nødvendigvis kalle det å studere. Samtalene

var ikke alltid så intellektuelt stimulerende som jeg kanskje hadde sett for meg.

Tømte pakket derfor sammen og reiste til St. Petersburg i 1992, rett etter Sovjetunionens fall.

– Det kom et russisk teater innom Oslo Nye, og da fikk jeg ideen. Det var begynnelsen av 90-tallet, og alle andre dro til England og USA.

I St. Petersburg fikk hun endelig studere regi, men ble møtt av en litt annen disiplin enn det hun var vant med.

– Jeg sier ikke at den norske skolen er dårlig, men mens vi her er opptatt av å løfte de svakeste, var det en mye høyere elitekultur i Russland. For en lat person som meg ble det et sjokk.

Hun fikk likevel bukt med lat-skapen etter hvert.

– Jeg fikk heftig mengdetrening. Skulle man lykkes der kunne man ikke bare la humla suse, smiler hun mens hun lener seg frem, over over alt rotet på pulten.

Likevel trivdes hun godt i russisk selskap. Klassen beskriver hun som fantastisk, selv om det kun var fire av de elleve som begynte som klarte å gjennomføre. Skolearbeidet var altoppslukende.

– Vi gikk på skolen seks dager i uka, og læreren gikk hjem klokken tolv om kvelden. Det var ikke sjelden vi satt med oppgaver det meste av natta, men så bodde vi jo på skolen.

Tilbake i Norge kom hun seg omsider inn i teaterbransjen.

– Da kommer man aldri ut, sier hun og smiler.

magasin@universitas.no

Delte ut n

Med fare for eget liv deltok Elling Kvamme og store deler av den norske studentmassen i motstandsarbeidet under andre verdenskrig.

Studentmotstand

tekst Hanna Skotheim
foto Patrick Da Silva Sæther

Det er 9. april 1940, og Tyskland har invadert Norge. Elling Kvamme sitter hjemme på Blindern Studenthjem. Dagen etter flykter han sammen med flere an-

dre til Nordmarka etter å ha hørt rykter om at tyskerne skal bombe Oslo. I tiden som følger preges samfunnet av frykt, men blant de modige er Kvamme og hans studentkamerater.

– En av mine nærmeste venner ble bortført og deretter skutt i sin søsters bryllup. Dette gjorde et sterkt inntrykk på oss alle, fortel-

ler pensjonisten Kvamme som er utdannet professor i nevrokemi. Han var en ivrig pådriver for motstandsarbeidet under krigen.

I dag, 75 år etter tyskernes invasjon, beveger 97-åringen seg sakte, men helt på egenhånd, mot en av flere sitteplasser i det romslige huset på Montebello.

Kvammes avdøde venn var

Ordets makt: Kvamme og studentkameratene hans dannet egen motstandsbevegelse under andre verdenskrig for å spre informasjon og bekjempe tyskerne.

nyheter i skjul

mistenkt for motstandsarbeid, og tyskernes straffer var harde.

Selv om arbeidet Kvamme og resten av studentene gjorde under krigen var risikabelt, var det få som var redde for tyskerne.

– De fant aldri ut hvem som gjorde hva, men de visste at vi alle gjorde litt, sier han.

Formidlet hemmelige nyheter

Kvamme dro fra sitt studentvikariat som sykehuslege i Fredrikstad til Oslo og Universitetet for å studere medisin i 1938. Men da Norge ble invadert, var det ikke bare studiet som opptok hverdagen til

Kvamme. Han ble med majoriteten av studentene og dannet egen motstandsbevegelse for å kjempe mot tyskerne.

– Mitt arbeid var ikke særlig heltemodig, men jeg hjalp til med å skrive i, og distribuere de hemmelige avisene.

Han forteller at distribueringen var det mest risikable fordi det enklere ble oppdaget.

– Likevel var det vi gjorde helt nødvendig fordi informasjonen i avisene var det eneste våpenet vi hadde mot tyskerne, sier han.

Selv om de fleste radioene ble inndratt på den tiden, var det noen få som klarte å gjemme bort

sine radioer slik at de fikk hørt på nyheter fra blant annet London. Nyhetene ble formidlet videre i de hemmelige avisene, og sendt ut til de såkalte jøssingene. Kvamme forklarer at jøssing stammer fra en hendelse i Jøssingfjorden i Rogaland i 1940 der en engelsk krysser fant flere norske krigsfanger i en tysk lastebåt. Engelskmennene satt fangene fri, og etter det ble de alle antinazistiske nordmenn kalt jøssinger.

Jøssingene opererte i hemmelighet og hadde strenge rutiner for å unngå å bli oppdaget.

– Til å produsere avisene hadde vi hemmelige trykkerier, men ikke

en gang jeg visste hvor de var. Vi ønsket nemlig at folk skulle vite minst mulig slik at når man ble tatt så hadde man ikke mulighet til å røpe seg, sier han.

– Studenter er farlige

Kvamme tror studenter i dag er like tøffe som han selv og resten av studentene var under andre verdenskrig.

– Studenter har alltid vært, og er fortsatt en farlig gruppe. De var og er jo radikale og venstrevridde, sier han.

Derfor syns Kvamme det var lite overraskende at den tyske rikskansleren Josef Terboven var

«Mitt arbeid var ikke særlig heltemodig, men jeg hjalp til med å skrive i, og distribuere de hemmelige avisene.»

Elling Kvamme.

redd studentene.

Terbovens frykt resulterte i at Kvamme sammen med sine medstudenter, ble arrestert 28. November 1943.

– Noen av oss ble sendt til Buchenwald i Tyskland. En forferdelig opplevelse, minnes han.

Frihet og nydelige sykepleiere

Fortsatt minnes Kvamme grusomme hendelser fra krigen. Dette til tross for at han sammen med de andre som satt i Buchenwald fangeleir, ble behandlet pent i forhold til de som satt fanget andre steder.

– En 18-åring prøvde å rømme, men han ble tatt og deretter hengt. Tyskerne tok med fangene ut for å få dem til å bli med på å ydmyke guttungen. Jeg orket ikke å være med, og gjemte meg under senga, sier han.

– Halvannet år etter vi ble arrestert, ble vi reddet og ført tilbake til Norge. Turen tilbake var en selsom opplevelse.

På veien gjennom Sverige måtte de kle seg helt nakne fordi sven-skene trodde de var smittefarlige.

– Vi ble undersøkt både her og der av nydelige sykepleiere. Det var litt av en fysisk utfordring, sier han og ler.

Lite anerkjennelse

Da Kvamme kom tilbake til hjemlandet, ble han møtt av et Norge som hadde et enormt behov for leger. Siden han ikke hadde fullført studiene enda, ble den siste tiden som student intens, men svært lærerik.

– Istedenfor å dele året inn i to semestre, ble det delt inn i tre. Likevel forble pensumet det samme, så vi måtte lese som bare det, samtidig som vi var mye ute i legepraksis. Sånn sett fikk vi raskt tatt igjen den tapte lærdommen, sier han.

Arbeidet som Kvamme og flere studenter gjorde under krigen fikk ikke mye ros i etterkant. Det ser likevel ikke ut til å bry Kvamme der han sitter og skuer ut over nabolaget over Montebello og Oslofjorden.

– Da vi kom tilbake etter krigen, ble vi nærmest sett på som grå mus. Flere hadde gjort mye mer enn oss, som for eksempel gutta på skauen med sitt sabotasjearbeid. Men vi var ikke misunnelige på at andre fikk æren. De fortjente den hederen de fikk. Det jeg drev med var bare beskjedent arbeid, sier han.

Han avslutter med et fast håndtrykk og et lunt smil før han låser døra etter oss.

Lettøl

Hvor: **På en døgnaåpen Bunnpris, for eksempel**

Niår: **Når som helst, baby**

Magnus Newth, nyhetsredaktør i Universitas

Ukas anbefaling

Livets eliksir

Økonomien trenger stadig flere friske kroppar å kaste i kverna, så alkohol er lov, bare ikke så lov. For å takle senkapitalismens mer og mer trivielle arbeidsoppgaver må man koble av med en fest av og til. Men for mye fest er sand i tannhjulene og lar seg ikke kombinere med å komme seg på jobb tidsnok. Altså har vi strenge regler for

ølsalg. Disse reglene er uforenelige med spontaniteten det kreves for å leve et dionysisk liv. Hvordan kan du drikke deg til livsbejaende svermeri på kort varsel når salget stenger tidlig? Jo, med lettøl. Salget stenger ikke, det er svinebillig, og om du drikker skikkelig mye blir du drita. Det er heller ingen fare for å bli dehydrert når du ruller med lettølen.

Matbutikk

Hvem: **Coop Mega**

Hvor: **Norge**

Kristin Seiersten, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Ikke et coop

Studenter og penger er et evig mas, og man må snu på hver krone for å overleve studenttilværelsen. En stor del av budsjettet går til mat, for mat må en ha for ikke å sulte i hjel. Hvilken matbutikk du handler i kan faktisk utgjøre store økonomiske forskjeller. Du kan like gjerne tørke deg der sola aldri skinner med hundrelappene dine

i stedet for å handle på Coop Mega. Til og med nudlene er dyre der. Flere favorittvarer, som ost og smør koster opptil femten kroner mer enn på Rema 1000 eller Kiwi. På en hel måned vil du altså kaste flere hundrelapper i do dersom du handler på Coop Mega. Prisforskjellene er større enn forskjellen på Miranda Kerr og Erna Solberg.

Plate:

Støvete lydbilde

Med flere singler og en EP bak seg, har de fire guttene i Støv skapt skyhøye forventninger til det selvtitulerte debutalbumet. Åpningssporet «Begynnelsen» er episk med drømmende gitarspill og et lydbilde som utvikler seg til en stor eksplosjon. Dessverre lover den mer enn albumet klarer å bære.

Støv

Av: **Støv**

Plateselskap: **HES**

i Rana og synger på sin egen dialekt. Dette skaper nærhet og troverdighet, og man får litt Kråkesølv-vibber av det hele. Lydmiksen hører hjemme på øverste hylle, noe produsent Anders Tjore fortjener mye av æren for.

Tekstene bærer preg av fortvilelse over kjærligheten, noe som kommer godt til uttrykk i låtene «Gatelangs» og «Snøskred». Disse er sammen med åpningssporet albumets sterkeste låter, men *Støv* mangler likevel et

FOTO: CHRISTIAN HOVDA HUSA

tydelig singelpotensiale.

Godt er det at Støv holder liv i den gode gammeldagse gitarrocken og at de henter inspirasjon fra de virkelig gode britiske 80- og 90-talls bandene. Mange vil nok assosiere dem med legendariske The Smiths og diverse shoegazeband.

Støv uttrykker sterke følelser. En egen nerve og Skogs stemme kler de kjærlighetssyke tekstene godt. Med et støvete lydbilde, klarer Støv allikevel å skinne med sitt indiealbum *Støv*.

Kristin Seiersten
krisseie@universitas.no

Ung, heit gateflamme

Urørtvinner Arif platedebuterer med en beinhard, sjelfull og dansbar hitkavalkade.

Siden Arif gjorde sin inntreden i norsk hiphop med seier i Urørtfinalen 2013, har han vist at han er til å regne med. Med høye terningkast på sine to EPer, *Aldri & Alltid* og *Kom Så Tok Færdih*, kritikerroste konserter på Slottsfjell- og Hovefestivalen, og en karisma på nivå med Madcon-Tshawe

har han bygget forventninger til sin første full-lengder, *HighEnd/Asfalt*. Forventninger han til de grader lever opp til. Skivas åpningsspor fortsetter i den mørke tonen til *Aldri & Alltid*, og grenser til det dystopiske. Det er vondt og nært og det føles ekte. Etter dette bryter skiva ut i en eneste lang opptur.

Singelen «Kanke Gi Opp» er en poppa discolåt som kommer til å få mange ut på sommerens dansegulv. Med seg på låta har han fått Magnus (Sirkus) Eliassen, som gjør

HighEnd/Asfalt

Av: **Arif**

Plateselskap: **Nora/Warner**

refrenget nesten grenseløst catchy. «FakkerMedMeg» er en UK-garage klubb-banger. En sanger produsentene Axse og Filip K mestrer. På låta viser Arif sin sedvanlige selvtilitt og «swagger». Låta «Villsvin» har mange av de samme kvalitetene som I LOVE MAKONNENs megahit «Tuesday». Her gjør også Magdi fra Karpe Diem et bunnsolid gjestever. At Arif nå kan velge samarbeidspartnere fra norsk hiphops øverste hylle sier mye om statusen han har fått i miljøet.

27-åringen fra Oslo har noe så sjeldent som stjernepotensiale. Han ser kul ut, er en performer uten sidestykke, har bunnløs attitude, og en ærlighet i tekstene som skaper et tillitsforhold med lytteren.

På hver utgivelse Arif har kommet med har han vokst som artist. Produksjonen er tightere, versene flyter bedre og *HighEnd/Asfalt* er intet unntak. Her har Arif for alvor vist hvilket hit-udyr som bor i ham. Han er, for å si det med Lars Vaular, en ung, heit gateflamme.

Janni Kalafatis Frederiksen
anmeldelser@universitas.no

FOTO: MICHAEL RAY, VC ANGELES

Kulturkalender

15
ons Kurs

Bli med på workshop og lær å lage ditt eget insekthotell. Veldig mange av plantene vi spiser må pollineres av insekter for at de skal sette frukt. De viktigste pollinatoren er bier og humler, men også ander insekter gjør nytte for seg. Mange av disse insektartene er nå truet, særlig fra byene har mange forsvunnet. En av grunnene er at de ikke finner passende steder å bo fordi dagens byhager er altfor velstelte. Et insekthotell er enkelt å lage, morsomt å følge med på, og pent å se på.
Urtehaven, 18.00

16
tor Foredrag og debatt

Både vi og svenskene tror at verden ser ut slik den gjorde for 30 – 40 år siden. Det slår Hans Rosling fast ovenfor bistandsaktuelt. Som verdens største giver av bistand per innbygger, er det et demokratisk problem at befolkningen ikke er oppdatert på hva som fungerer i utviklingspolitikk. Verdens beste nyheter inviterer derfor til diskusjon. Arrangementet er åpent for alle. «Verdens Beste Nyheter» formidler fremgang i utviklingsland for å bidra til bedre opplysning og kompetanse om utvikling. Dette er et samarbeid mellom SAIH – Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond, Changemaker Norge og Spire.
Kulturhuset, 18.00

18
lør Kunstfestival

Lørdag og søndag åpner Oslos profesjonelle kunstnere opp døren til atelieret sitt for publikum. Oslo Open Kunstfestival er en mulighet til å se hvor kunsten blir skapt før den havner på galleri eller museum. Oslo Opens deltagende kunstnere gir publikum et ukuratert møte med sin kunst. Det er mulighet for gratis, guidete turer.
Hele Oslo, www.osloopen.no

21
tir Film

Den svært særegne regissøren Roy Anderssons tredje langfilm *Sanger fra andre etasje* tar deg inn i et landskap preget av mørke og vanskelige følelser. Vi møter flere mennesker som alle har truffet bunnen på forskjellig vis. Filmen er en montage av scener som ved første øyekast ser ut som de uavhengige av hverandre, men viser seg hører sammen i en historie om ensomhet og menneskers mangel på kommunikasjon. Tristesse, svart humor og kameraføring gjør at resultatet er en svært spennende og uvanlig film.
Chateau neuf, 19.00

21
tir Sykkelauksjon

Namsfogden i Asker og Bærum avholder sykkelauksjon hos NAF Veitjeneste på Fekjan, Nesbru, tirsdag 21.april 2015 kl. 18: 00, med visning fra kl. 17: 15. Du kan betale både med kort og kontanter. Her er det mange muligheter til å få en bra sykkel til en god penge.
Fekjan 29 (Nesbru), 18.00

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

■ Lurt til å betale millioner for verdiløs forskning

Flere forskere har brukt store summer på å utdanne seg og tilegne seg kunnskap innen samfunnsviktige felter, for så å publisere sin forskning i den tro at noen bryr seg. Men når politikere faktisk skal forholde seg til det de finner ut er det enten en feil på ørepluggen deres, eller de svarer ting som «jeg avviser ikke forskninga, men jeg trur det er bedre at...». Den siste tiden har spesielt forskere med kompetanse på mediekonkurranse, nynorsk og politibevæpning følt seg lurt til å publisere ting som uansett ikke har noen betydning når avgjørelser skal tas.

■ Øker kontrollen på utenlandske studenter

Utenriksdepartementet har i et nytt brev til landets utdanningsinstitusjoner listet opp en rekke utdanninger hvor man bør sjekke utenlandske søkere ekstra nøye. Grunnen er at de frykter at norsk kunnskap skal bidra til å utvikle våpen for fiendtlige regimer, og mener at det er langt enklere å heller selge ferdige våpen rett til krigsforbrytere. I tillegg til utdanninger som kan gi kunnskap om utvikling av våpensystemer, vil kontrollen nå også

skjerpes ved følgende utdanninger:

- Medisin/veterinærfag
- Fysikk og matematikk
- Statsvitenskap
- Menneskerettighetsvitenskap
- Historie
- Grønn teknologi som vannkraft og vindkraft
- Informasjonsteknologi
- Musikkvitenskap
- Sykepleie
- Psykologi
- Skiteknologi

– Vi ønsker ikke at det skal stå «Made in Norway» på fungerende statter i Midt-Østen, forteller statssekretær i UD, Bård Likeglad Pedersen (H).

Han forklarer at for eksempel stats-

vitenskapelig kunnskap fra Norge lett kan brukes for å bygge demokratiske systemer i land som Iran, noe som kan føre til økt stabilitet i regionen.

– Vi må huske at Iran er et regime under FN-sanksjoner. Om de blir en velfungerende stat etter nordisk modell, kan de bli en farlig maktfaktor og konkurrent mot det europeiske hegemoniet, sier Pedersen Likeglad.

UD mener også det er viktig at studenter fra ikke-vestlige land ikke får tilgang på norsk historiekunnskap, da dette kan føre til at de forstår hvordan de faktisk har blitt behandlet opp gjennom historien.a

Mosseødeleggelsevåpen: UD vil ha ekstra kontroll av utenlandske veterinærstudenter, i frykt for at norsk rødt fe skal bli brukt som våpen

Vi spør

av **Vilde Sagstad Imeland**

BEST UTEN PALMEOLJE: NSO-lederkandidat Therese Eia Lerøen er ikke fremmed for å ta en titt på First House's valgprognoser, men tar ikke imot noen drittpakke for å felle motkandidat Tommy Aarethun.

En first time for alt

Ikke prøv å lokke NSO-lederkandidat Therese Eia Lerøen med skittent spill, med mindre du har en palmeoljeskandale å vise til.

Hei, Therese. Mitt navn er Aud Heiberg-Høstmælingen og jeg ringer fra First House Consulting. Du har kanskje hørt om oss før?

– Ja?

Først og fremst, gratulerer med innstillingen som leder av Norsk studentorganisasjon, eller NSO, som dere kaller det.

– Takk!

Jeg ringer fordi vi i First House har gjort liten uformell undersøkelse som viser at din motkandidat Tommy Aarethun ligger nokså sterkt an til å vinne, mens din prognose ser ut til i beste fall å være noe usikker. Vi vil derfor tilby deg en bistandspakke i innspurten. Pro bono, selvsagt!

– Nå har ikke jeg noe stort behov for hjelp, men jeg vil gjerne se de analysene du snakker om?

Selvsagt! La meg bare si kort hva vi

kan tilby først. Bistanden vil bestå av en intensivcoaching før helgens NSO-valg, der vårt Emergency-team vil veilede deg og fokusere på å styrke dine såkalte Achilles-triggepunkter.

– Jeg har allerede et veldig godt team i ryggen, men hva sier de analysene, egentlig? Jeg vil gjerne se dem selv.

Det skal du få, men hør først hva mer vi har å tilby deg. Vi kommer nemlig også til å holde et sterkt fokus på motkandidaten din. Vi har funnet noen gamle tweets som vi tenker kan egne seg for en såkalt Blow Out of Propotions Tactique.

– Jeg klarer meg uten, tror jeg. Men hvor har dere analysene fra?

Vi går foreløpig ikke ut med kildene våre, men dersom du bestemmer deg for å ta imot vår Rescue Package kan jeg si så mye som at Tommy

Aarethun er involvert i en sak som angår illegal fremstilling av palmeolje i Indonesiaområdet.

– Okay?

Ja, og i tillegg har vi jo hans omstridte Balkanbesøk i mars for et år siden. Jeg vet ikke om du fikk med deg det?

– Nei?

Dette er jo det vi i bransjen vi kaller en god, gammeldags drittpakke. Så du er interessert?

– Nei, vet du hva jeg er ikke interessert. Jeg har mitt team her som jeg benytter meg av og er fornøyd med.

Ok, men da mener vi i First House at du åpenbart ikke har det som trengs for å lede NSO. Vil du vurdere din stilling?

– Åååååå, det tok lang tid! Herregud, nå var jeg i full gang med å google her. «First House», har jeg skrevet på en lapp til en andre her. Haha, også jeg som hadde lovet meg selv at jeg aldri skulle gå på de Vi spør-greiene.

baksiden@universitas.no

Optipess

av **Kristian Nygård**

Rebus

av **Marthe Olstad**

HINT: Det har nesten blitt en risikosport å klage! Send inn svaret til vildesi@universitas.no
FORRIGE UKES LØSNING: «Rektor risbolle» Det klarte ingen!

UniversitasQuiz

av **Anders R. Erikstad og Vegard R. Erikstad**
Tidligere juniornorgesmestre i quiz

1. Denne uken startet den nyeste sesongen av tv-serien Game of Thrones. Hvilken sesong er det, og hva heter forfatteren bak bøkene?
2. Alexander Kristoff har markert seg som en av verdens beste syklistene denne våren. Hva heter det russiske laget han sykler for?
3. Hvilken sovjetisk komponist (1891–1953) er kjent for verker som *Peter og ulven* og ballettene *Romeo og Julie* og *Askepott*?
4. Galdhøpiggen er Norges høyeste fjell, men hvilke fjell er henholdsvis nummer to og tre?
5. Hva kalles teksten i en opera? Ordet kommer fra det italienske ordet for bok.
6. Onsdag begynner sluttspillet i den Nord-Amerikanske ishockeyligaen NHL. Hva heter trofeet lagene kjemper om?
7. Hva het britten som fant misjonæren og oppdageren David Livingstone i 1871, og i hvilket nåværende afrikansk land fant møtet sted?
8. Hvilket britisk band debuterte i 1993 med albumet *Pablo Honey*?
9. Hvilken europeisk mikrostat er verdens eneste storhertugdømme?
10. Hvilket grunnstoff, med atomnummer 36, har samme navn som hjemplaneten til Superman?

1. Sesong fem og George R.R. Martin
2. Katusja
3. Sergei Prokofjev
4. Gitterfjell og Store Skagastølstind
5. Libretto
6. Stanley Cup
7. Henry Morton Stanley og Tanzania
8. Radiohead
9. Luxembourg
10. Krypton

Personen som kan smykke seg med tittelen «Vinner av Universitas' påskejakt 2015» er Anne Elisabeth Kaldho, gratulerer!
Løsningen på Universitas' påskejakt ligger på www.universitas.no.